Vlaams Parlement

1716 (2018-2019) – Nr. 1
ingediend op 25 oktober 2018 (2018-2019)

Ontwerp van decreet

houdende diverse fiscale bepalingen

verzendcode: FIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet..... 21
Advies van de Mobiliteitsraad Vlaanderen..... 37
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 41
Advies van de Raad van State 47
Ontwerp van decreet..... 61

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Situering

Met dit ontwerp van decreet worden een aantal wijzigingen aangebracht aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF), ingevolge gewijzigde of nog te wijzigen federale regelgeving (bijvoorbeeld hervorming van het Wetboek van Vennootschappen, nieuw insolventierecht en integratie van de hypotheekkantoren in de Administratie Rechtszekerheid) en gewijzigde Vlaamse regelgeving (bijvoorbeeld decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid).

Daarnaast bevat het ontwerp van decreet ook een aantal technische correcties, verduidelijkingen, rechtzettingen (onder andere met betrekking tot het nieuwe verkooprecht) en opheffingsbepalingen (eurovignet).

Tot slot bevat het ontwerp van decreet een bepaling betreffende de voorafgaande kennisgeving van het voornemen van de Vlaamse Belastingdienst om aanvullende rechten en een belastingverhoging te heffen in het geval wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde of prijs te laag is, een uitbreiding en verfijning van de Vlaamse invorderingsmogelijkheden lastens daders en medeplichtigen van fiscale fraude (naar analogie met federale bepalingen in verband met fraudebestrijding), een uitbreiding van de mogelijkheid tot inning van heffingen (de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet en de administratieve geldboetes kilometerheffing) verschuldigd door de houder van de nummerplaat van het gecontroleerde voertuig.

2. Adviezen strategische adviesraden

2.1. Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV meldde op 23 juli 2018 geen advies te zullen formuleren gezien de beperkte sociaal-economische relevantie.

2.2. Mobiliteitsraad Vlaanderen (MORA)

De Mobiliteitsraad Vlaanderen formuleerde in zijn advies van 23 juli 2018 geen opmerkingen over het voorontwerp van decreet.

3. Advies Raad van State

De Raad van State heeft advies 64.129/3 uitgebracht op 3 oktober 2018.

De bemerkingen van de Raad worden hierna bij de artikelsgewijze toelichting besproken in de volgorde waarin ze zijn opgenomen in het advies.

Volgende opmerkingen van de Raad van State geven geen aanleiding tot wijzigingen van het voorontwerp van decreet:

Opmerking in randnummer 3 bij het artikel 47 van het voorontwerp (het ontworpen tweede lid van artikel 3.13.1.3.1, §1, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit). De Raad stelt dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nog moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp in het Vlaams Parlement wordt ingediend. Bovendien meldt de Raad (in randnummer 16) dat het UBO-register (UBO: Ultimate Beneficial Owner) een federale aangelegenheid is en voor raadpleging van het UBO-register door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de toe-

stemming van de federale overheid vereist is. De Raad stelt dat het UBO-register een federale aangelegenheid is en het Vlaamse Gewest niet bevoegd is om ter zake eenzijdige verplichtingen op te leggen aan de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën. Gelet op het feit dat het voldoen aan deze opmerkingen vertragend zou werken voor het voorontwerp wordt artikel 47 van het voorontwerp geschrapt.

Opmerking in randnummer 11 bij artikel 18 van het voorontwerp (de ontworpen paragraaf 4 van artikel 2.9.4.2.13 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit). Het betreft geen advies of bemerking, maar een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad, die geen verdere actie vereist.

Opmerking in randnummer 14 bij artikel 25 van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.11.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit). Het betreft geen advies of bemerking, maar een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad, die geen verdere actie vereist.

Opmerking in randnummer 17.2 bij artikel 57 van het voorontwerp (bepaling die de inwerkingtreding van de artikelen 16 tot 21 van het voorontwerp regelt). Ook hier betreft het geen advies of bemerking, maar louter een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad, die geen verdere actie vereist.

B. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 2, 3 en 4

Met de zesde staatshervorming wordt de bevoegdheid inzake de gezinsbijslagen overgeheveld naar de gemeenschappen en gewesten. De regelgeving hieromtrent werd geïntegreerd in het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Om de VCF hiermee in overeenstemming te brengen worden enkele terminologische aanpassingen gedaan.

De inwerkingtreding van deze artikelen wordt afgestemd op de inwerkingtreding van het decreet van 27 april 2018.

De legistieke redactie van dit artikel wordt aangepast zoals aanbevolen door de Raad van State (advies 64.129/3 van 3 oktober 2018 in randnummer 5).

Artikel 5

Deze wijziging betreft een technische rechtzetting. In het artikel 2.1.5.0.6 VCF is een overbodige aanvulling gebeurd door het decreet van 18 november 2016. Op onbebouwde goederen (in VEN-gebied – VEN: Vlaams Ecologisch Netwerk) kan geen materieel en outillage staan noch kan er zich een woning bevinden die onderworpen is aan het sociaal tarief inzake onroerende voorheffing. Materieel en outillage staat immers in een gebouw. Een sociale woning is een gebouw. In geen van beide gevallen kan je bijgevolg spreken van onbebouwde goederen.

In de praktijk zullen het punt 2° (materieel en outillage) en 3° (woning die onderworpen is aan het sociaal tarief) dus geen toepassing kennen. Het eerste lid wordt daarom aangepast.

Artikel 6

Artikel 2.3.2.0.1, §2, VCF, werd ingevoegd om te voorkomen dat er een 'dubbele heffing' zou plaatsvinden wanneer een wegvoertuig, luchtvaartuig of boot overgedragen wordt tussen echtgenoten. Op grond van de vigerende wetgeving vóór deze aanpassing moest er namelijk belasting op de inverkeerstelling (BIV) betaald worden door de overnemende echtgenoot, waardoor een voertuig binnen het kader van de huwelijksgemeenschap tweemaal werd belast. Om deze 'dubbele heffing' ongedaan te maken, heeft de decreetgever bij decreet van 24 mei 2002 tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen de overdracht tussen echtgenoten en ex-echtgenoten uit het toepassingsgebied van de BIV gehaald.

De voorgestelde wijzigingsbepaling beoogt een uitbreiding van deze niet-belastbaarheid tot overdrachten tussen wettelijk samenwonenden en ex-wettelijk samenwonenden. Naast het traditionele huwelijk tussen man en vrouw, wordt de wettelijke samenwoning in België namelijk sinds 1999 uitdrukkelijk erkend als samenlevingsvorm. Toch worden de partners die een wettelijke samenwoning aangaan nog steeds in een aantal gevallen door het recht onderworpen aan een statuut dat veel beperkter is dan dat waaraan gehuwden onderworpen zijn. Deze wijziging beoogt dan ook het verschil in statuut bij de overdracht van een wegvoertuig, luchtvaartuig of boot op te heffen en zo het huwelijk en de wettelijke samenwoning ook op dit vlak gelijk te schakelen.

Artikel 7 en 31, 2°

Artikel 7

Deze wijziging betreft een technische rechtzetting met betrekking tot de verwijzing naar het Burgerlijk Wetboek in verband met het voortgezet vruchtgebruik. Door de toevoegingen in de federale wet betreffende het vernieuwde erfrecht zijn de verwijzingen naar de hierbij te schrappen paragrafen 3 en 4 van het artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek immers niet meer volledig en niet meer correct. Recent werden aan het artikel 858bis nieuwe vormen van het zogenaamde nieuw wettelijk voortgezet vruchtgebruik in voordeel van de langstlevende partner toegevoegd. De verwijzing naar de paragrafen 3 en 4 kan dan ook beter geschrapt worden, een verwijzing naar het gehele artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek is correcter.

De legistieke redactie van deze bepaling wordt aangepast zoals aanbevolen door de Raad van State (advies 64.129/3 van 3 oktober 2018 in randnummer 7).

Artikel 31, 2°

Punt 16°, ingevoegd door het decreet van 6 juli 2018, legt aan de indieners van de aangifte van nalatenschap de verplichting op om in de aangifte melding te maken van de verkrijgingen van voortgezet vruchtgebruik (overeenkomsten vermeld in de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het burgerlijk wetboek wat de erfenissen en giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake en die invloed kunnen hebben op de berekening van de erfbelasting).

Bij deze wijziging wordt de verwijzing naar paragrafen 3 en 4 geschrapt, gelet op de wijziging aan artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek (federale materie) en toegevoegd dat indien de verzaking niet bij de akte van schenking plaatsvindt maar op een ander tijdstip het stuk waaruit de verzaking blijkt bij de aangifte van nalatenschap wordt gevoegd.

Artikel 8, 43 en 44

Door wijzigingen aan de federale regelgeving in verband met de integratie van de hypotheekkantoren in de Administratie Rechtszekerheid zijn ook terminologische wijzigingen nodig aan de Vlaamse regelgeving, waaronder de VCF.

De functie van hypotheekbewaarder houdt immers op te bestaan. Zijn bevoegdheden worden toegewezen aan:
– de bevoegde ontvanger Rechtszekerheid, voor de bevoegdheden inzake fiscale en niet-fiscale ontvangsten;
– de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, voor de bevoegdheden inzake de hypothecaire openbaarmaking.

Dit leidt tot terminologische aanpassingen aan de artikelen 2.7.3.2.4, 2°, 3.10.5.3.6 en 3.12.1.0.9, eerste lid, VCF.

Artikel 9 tot en met 13, 16, 17, 24, 25, 31, 1°, en 46

De federale wet van […] tot invoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen en houdende diverse bepalingen, dat het huidige Wetboek van Vennootschappen en de Vzw-wet vervangt, beoogt het vennootschaps- en verenigingsrecht te moderniseren, waarbij een doorgedreven vereenvoudiging wordt betracht. Zo worden onder andere volgende wijzigingen aangebracht:
– het aantal vennootschapsvormen wordt gereduceerd naar een viertal fundamentele vennootschapsvormen: de personenvennootschap (maatschap, VOF en CommV), de besloten vennootschap (bv), de naamloze vennootschap (nv) en de coöperatieve vennootschap (cv);
– de kapitaalsvereiste wordt, net zoals in de cv, afgeschaft in de bv.

Deze wijzigingen hebben tot gevolg dat ook de VCF moet worden aangepast daar waar de VCF vennootschapsterminologie gebruikt. Het betreft wijzigingen die een gevolg zijn van vermelde federale wet en zijn dus technisch of terminologisch van aard.

In artikel 2.7.4.2.2, §2, 2°, en §3, VCF en artikel 2.8.6.0.3, §2, 2°, en §3, VCF wordt het woord "doel" steeds vervangen door het woord "voorwerp". In het nieuwe vennootschapsrecht krijgt het woord "voorwerp" de invulling die onder het oude vennootschapsrecht onder het woord "doel" werd begrepen. Het woord "doel(einde)" zal worden gebruikt daar waar men onder het oude vennootschapsrecht het woord "oogmerk" gebruikte. De memorie van toelichting bij de federale wet stelt hierover het volgende: "Vooraleer de belangrijkste krachtlijnen van boek 1 weer te geven, past het de aandacht te vestigen op een terminologische vernieuwing in het Nederlands. Voortaan worden de activiteiten die een rechtspersoon voert consistent aangeduid met de term 'voorwerp'. Het oogmerk waarmee de rechtspersoon is opgericht, met name winstuitkering voor zijn leden dan wel een ideëel oogmerk, wordt steeds aangeduid met de term 'doel' of 'doeleinden'. Waar het Wetboek van Vennootschappen en de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen (V&S-wet) spreken over statutair doel, gebruikt dit wetboek de term 'voorwerp'. Het oude 'oogmerk' wordt voortaan 'doel' of 'doeleinden'.".

Specifiek voor de aanpassing aan de artikelen 2.7.4.2.2, §1, 2.8.6.0.3, §1, 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, 14°, en 3.12.3.0.1, §5, eerste lid, VCF, kan het volgende toegelicht worden.

De gunstregimes voor de overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen hadden tot doel om de continuïteit van die ondernemingen en vennootschappen te waarborgen.

De regeling voorzag er, specifiek voor familiale vennootschappen, in dat de schenker of erflater en zijn familie (al dan niet samen met 1 of 2 andere aandeelhouders) in volle eigendom over de meerderheid van de stemgerechtigde aandelen moesten beschikken. De schenker of erflater moest met andere woorden op het ogenblik van de overdracht van de aandelen zeggenschap hebben in de vennootschap.

De hervorming van het vennootschapsrecht heeft echter tot gevolg dat de zeggenschap verbonden aan aandelen wordt hertekend. Vanaf de hervorming zal het voor vennootschappen mogelijk zijn om aan een aandeel meerdere stemrechten te koppelen. Het principe dat aan één aandeel één stemrecht wordt verbonden is enkel nog van suppletief recht (terwijl dit vroeger van dwingend recht was). Dit heeft tot gevolg dat het niet langer volstaat om louter te bepalen dat een schenker of erflater de meerderheid van de aandelen in volle eigendom heeft. De wijziging heeft dan ook tot doel om te garanderen dat de schenker of erflater nog steeds de zeggenschap heeft in zijn vennootschap. Dit gebeurt door te vereisen dat de schenker of erflater aandelen in volle eigendom heeft die minstens 50% (of in geval van één of twee andere aandeelhouders, respectievelijk 70% of 90%) van de stemrechten in de vennootschap vertegenwoordigen.

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State van 3 oktober 2018 in randnummer 6 (advies 64.129/3), wordt de in het voorontwerp uitgeschreven definitie van kapitaal, zoals op te nemen in artikel 1.1.0.0.2 VCF, herwerkt tot een verduidelijking bij de voorwaarden tot behoud van de toegekende fiscale gunst. Zoals opgemerkt door de Raad van State is de in het voorontwerp van decreet uitgeschreven definitie immers niet op algemene wijze toepasbaar voor alle bepalingen van titel 2, hoofdstuk 7 (erfbelasting) en hoofdstuk 8 (schenkbelasting), van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. De definitie had tot doel het begrip kapitaal te verduidelijken, enkel bij de toepassing van de artikelen 2.7.4.2.3, §2, 3°, VCF en 2.8.6.0.6, §2, 3°, VCF.

Het is dan ook logischer en duidelijker om de vereiste van het behoud van het kapitaal na een overdracht van een vennootschap hetzij met de vrijstelling van schenkbelasting, hetzij met toepassing van het verlaagd tarief van de erfbelasting, direct te herwerken in de betreffende artikelen, zoals reeds gesuggereerd aan de Raad van State.

De in het voorontwerp van decreet ontworpen generieke definitie van kapitaal wordt met andere woorden in voorliggend ontwerp van decreet vervangen door een herwerking van de voorwaarde van het kapitaalbehoud bij de gunstmaatregelen voor overdrachten van familiale ondernemingen en vennootschappen.

De noodzaak om de voorwaarde tot behoud van het fiscale gunstregime te verduidelijken, vloeit voort uit het gegeven dat de hervorming van het vennootschapsrecht tot gevolg zal hebben dat sommige vennootschappen, onder meer de bv (vroeger bvba), geen maatschappelijk kapitaal meer zullen hebben. Voor die situaties dient de verplichting tot behoud van kapitaal gedurende 3 jaar na het overlijden of de schenking herwerkt te worden tot een vergelijkbare vereiste die grosso modo dezelfde waarborgen biedt.

Voor de kapitaalvennootschappen, zoals de nv, de Europese coöperatieve vennootschap en de Europese vennootschap, blijft de voorwaarde van behoud van het kapitaal zoals ze momenteel in de codex is omschreven, ongewijzigd behouden: het kapitaal mag gedurende 3 jaar vanaf de datum van overlijden van de erflater of vanaf de datum van authentieke akte van schenking niet dalen door uitkeringen of terugbetalingen.

Voor de andere vennootschappen, waarvoor met het hervormde vennootschapsrecht het minimumkapitaal en het kapitaalsbegrip zullen verdwijnen, zal het eigen

vermogen gedurende drie jaar vanaf de datum van de overdracht niet mogen dalen tot onder het bedrag van de op die datum verrichte inbrengen – zowel de beschikbare als de onbeschikbare – zoals dat blijkt uit de jaarrekening.

Het bedrag van de op het ogenblik van de overdracht verrichte inbrengen zal dus louter fiscaal vastgeklikt worden en gedurende drie jaar als een ijkbedrag fungeren ter vergelijking met het bedrag van het eigen vermogen dat niet onder dit ijkbedrag mag dalen.

Deze nieuw geformuleerde vereiste sluit nauw aan bij de bestaande voorwaarde van het kapitaalbehoud. Op die manier wordt gegarandeerd dat er ook voor de categorie van vennootschappen waarvoor het kapitaalbegrip met de invoering van het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen verdwijnt, na de overdracht van de familiale vennootschap nog effectief middelen aanwezig blijven om de vennootschap te laten verder bestaan.

De continuïteit van de onderneming – één van de initiële uitgangspunten van het fiscale gunstregime voor overdrachten van ondernemingen – wordt hiermee ook effectief verder gewaarborgd.

De aanpassing aan artikel 2.8.4.1.1 is een gevolg van het feit dat een inbreng om niet tot nu toe niet werd gedefinieerd. Door het nieuwe federale wetboek komt hier verandering in. Van de gelegenheid wordt dan ook gebruikgemaakt om een kleine onduidelijkheid recht te zetten. De aanpassing zorgt voor een decretale verankering van bestaande praktijk. Een inbreng om niet is een rechtshandeling waarbij een persoon goederen overdraagt aan een rechtspersoon met een belangeloos doel, zonder dat de inbrenger hiervoor enige tegenprestatie ontvangt. Een inbreng om niet verschilt van een schenking omdat er bij een inbreng om niet geen sprake is van animus donandi jegens de ontvangende rechtspersoon.

De aanpassingen aan artikel 2.9.1.0.4 en 2.9.1.0.5 zijn een gevolg van de reductie van het aantal vennootschapsvormen en de hervorming van de kapitaalvereiste (in het bijzonder voor de bv) door de federale wet.

In de bestaande artikelen 2.9.1.0.4 en 2.9.1.0.5, die betrekking hebben op de verkrijging van een onroerend goed van de vennootschap door een of meer vennoten, werd een onderscheid gemaakt tussen de verschillende vennootschapsvormen op grond van hun kwalificatie als 'personenvennootschap' (artikel 2.9.1.0.4) of 'kapitaalvennootschap' (artikel 2.9.1.0.5). Vermits in het nieuwe vennootschapsrecht enkel de naamloze vennootschap en de Europese vennootschap nog kapitaalvennootschappen zijn, worden enkel deze vennootschapsvormen behouden in artikel 2.9.1.0.5 en worden de andere vennootschapsvormen ondergebracht in artikel 2.9.1.0.4. Ook de benaming van de verschillende vennootschapsvormen wordt aangepast aan het nieuwe vennootschapsrecht.

Verder wordt het derde lid van artikel 2.9.1.0.4 geherformuleerd rekening houdend met het feit dat het begrip 'kapitaal' in het nieuwe vennootschapsrecht niet meer wordt gehanteerd voor de in dit artikel bedoelde vennootschapsvormen.

Gevolg gevend aan de opmerking geformuleerd in randnummer 8 van het advies van de Raad van State van 3 oktober 2018 (advies 64.129/3) kan worden bevestigd dat de hierbij herwerkte regeling beschreven in de artikelen 2.9.1.0.4 en 2.9.1.0.5 ook van toepassing is voor de verkrijging door vennoten van in België gelegen onroerende goederen die voortkomen van buitenlandse vennootschappen.

Gevolg gevend aan de opmerking geformuleerd in randnummer 9 van hetzelfde advies van de Raad van State wordt de 'Europese vennootschap' nu expliciet vermeld in het aangepaste artikel 2.9.1.0.5 van de VCF.

Er dient te worden opgemerkt dat de punten 6° en 7° in artikel 2.9.6.0.1 van de VCF, worden opgeheven bij decreet van 22 juni 2018 houdende de rationalisering van fiscale gunstmaatregelen, met ingang van aanslagjaar 2021. De hervorming van het Wetboek van Vennootschappen voorziet immers dat het economisch samenwerkingsverband na een overgangsperiode van 10 jaar verdwijnt. Daarom worden deze vrijstellingen voor de inbreng of teruggave van een onroerend goed aan of door een economisch samenwerkingsverband, opgeheven vanaf aanslagjaar 2021, zodat er voldoende tijd is voor de resterende economische samenwerkingsverbanden om bepaalde goederen alsnog terug te geven aan hun leden, indien wenselijk.

Aan de bemerking van de Raad van State in zijn advies 64.129/3 van 3 oktober 2018 (randnummers 4 en 17.3) wordt tegemoetgekomen door de inwerkingtreding van de hierbij toegelichte aanpassingen in functie van de federale hervorming van het vennootschapsrecht afhankelijk te maken van een besluit van de Vlaamse Regering. De Raad merkte immers op dat de voorafgaandelijke totstandkoming van de federale wet in verband met de hervorming van het vennootschapsrecht noodzakelijk is voor de inwerkingtreding van onderhavige bepalingen en dat de inwerkingtreding ervan derhalve moet worden afgestemd op die federale wet.

Artikel 14

Deze wijziging betreft een technische rechtzetting. In artikel 2.8.6.0.8, §3, VCF, ingevoegd door het decreet van 22 december 2017 betreffende de fiscale gunstmaatregelen die verbonden zijn aan natuurbeheerplannen, wordt verwezen naar het derde en vierde lid van artikel 3.12.3.0.1, §5, VCF, terwijl dit het vierde en het vijfde lid moet zijn. Dit wordt nu rechtgezet.

Gelet op het feit dat dit louter een technische rechtzetting betreft, wordt de datum van inwerkingtreding gelijktijdig bepaald met die van het decreet van 22 december 2017. Artikel 21 van dit decreet stelde dat die datum bepaald zou worden door de Vlaamse Regering. Het besluit van de Vlaamse Regering van 4 mei 2018 houdende inwerkingtreding van het decreet van 22 december 2017 betreffende de fiscale gunstmaatregelen die verbonden zijn aan natuurbeheerplannen, stelde de inwerkingtreding van het decreet gelijk met dat van de inwerkingtreding van het besluit, met name op 9 juni 2018.

Artikel 15

Deze wijziging betreft een technische rechtzetting. Artikel 2.8.6.0.9 VCF, ingevoegd door het decreet van 6 juli 2018, voorziet een (gedeeltelijke) vrijstelling in de schenkbelasting voor een zogenaamde vrijwillige erfenissprong.

Deze vrijstelling is beperkt door een aantal limieten:
- de waarde van de geschonken goederen die voor de vrijstelling in aanmerking komen kan de brutowaarde van de met erfbelasting belaste goederen niet te boven gaan;
- het bedrag van de vrijstelling kan niet hoger zijn dan het bedrag van de erfbelasting dat geheven werd op de overdracht aan de schenker;
- de vrijstelling kan niet verleend worden in de mate de schenking een onroerend goed tot voorwerp heeft dat geen deel uitmaakte van de verkrijging bij het overlijden.

In het artikel 2.8.6.0.9 worden tevens mathematische formules weergegeven om te verduidelijken hoe deze limieten dienen toegepast.

Er is echter gebleken dat de toepassing van de tweede formule, zoals ze thans is verwoord in het vierde lid van vermelde bepaling, een onbedoelde en te grote beperking van de vrijstelling oplevert.

Dit wordt met voorliggende bepaling rechtgezet.

Artikel 18

1° Deze wijziging is louter terminologisch van aard. Zo wordt vermeden dat de woorden "aankoop" en "verkrijging" door elkaar worden gebruikt. Bovendien wordt van de wijziging gebruikgemaakt om de zin te herformuleren.

2° Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat de aanvullende rechten enkel kunnen worden geheven in hoofde van de koper (en niet in hoofde van een andere verkrijger). Bovendien is de vermelding dat enkel aanvullende rechten geheven worden op zijn/haar 'wettelijk aandeel' overbodig. De belasting wordt immers geheven per belastingplichtige (koper). Het spreekt dan ook voor zich dat de aanvullende rechten enkel kunnen geheven worden op het eigen (wettelijk aandeel) van de betrokken koper.

3° Deze wijziging betreft eveneens een verduidelijking. Hoewel het niet expliciet is bepaald, kan enkel van het verlaagd tarief worden genoten wanneer aan alle voorwaarden voldaan is (artikel 2.9.4.2.11, §3, jo. artikel 3.12.3.0.1, §3, vierde lid). Indien het voorafgaand bezit derhalve niet tijdig wordt vervreemd, is bijgevolg het tarief van 10% verschuldigd, waardoor aanvullende rechten kunnen geheven worden. Om elke mogelijke discussie uit te sluiten, wordt dit nu ook expliciet opgenomen.

4° Deze wijziging betreft eveneens een technische verduidelijking. Zonder deze verduidelijking zou er twijfel kunnen ontstaan over de in aanmerking te nemen datum als de overdracht onderworpen is aan een opschortende voorwaarde die reeds was vervuld op datum van de authentieke akte.

5° Bij de invoeging van de nieuwe tarieven door het decreet van 18 mei 2018 was het niet de bedoeling om bij de aankoop van een nieuwbouwwoning, waarbij de waarde van de gebouwen vrijgesteld is van het verkooprecht (wegens onderwerping aan het regime van de btw) en enkel op de waarde van de grond het verkooprecht wordt geheven, het verlaagd tarief toe te passen. Volgens een strikte lezing van het decreet zou hierover evenwel twijfel kunnen ontstaan. Nochtans bepaalde de memorie van toelichting bij het voormelde decreet dat de aankoop van een afgewerkte nieuwbouwwoning, waarvan de grondwaarde onderworpen is aan registratierechten, niet kan genieten van het verlaagde tarief voor wat de grondwaarde betreft. Enkel wanneer ook de overdracht van de nieuwbouwwoning zelf onderworpen wordt aan het verkooprecht, zal ook de grondwaarde voor een overdracht aan het verlaagd tarief in aanmerking kunnen komen.

Om elke twijfel hierover te vermijden, wordt de uitsluiting van de gelijktijdige toepassing van de vrijstelling ten gevolge van de onderwerping aan het regime van de btw en verlaagde tarieven uitdrukkelijk opgenomen.

Artikel 19

1° Deze wijziging is louter terminologisch van aard. Zo wordt vermeden dat de woorden "aankoop" en "verkrijging" door elkaar worden gebruikt. Bovendien wordt van de wijziging gebruikgemaakt om de zin te herformuleren.

2° Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat de aanvullende rechten enkel kunnen worden geheven in hoofde van de koper (en niet in hoofde van een andere verkrijger).

3° Deze wijziging betreft eveneens een verduidelijking. Hoewel het niet expliciet is bepaald, kan enkel van het verlaagd tarief worden genoten wanneer aan alle voorwaarden voldaan is (artikel 2.9.4.2.12, §2, jo. artikel 3.12.3.0.1, §3, zesde lid). Indien het voorafgaand bezit derhalve niet tijdig wordt vervreemd, is bijgevolg het tarief van 10% verschuldigd, waardoor aanvullende rechten kunnen geheven worden. Om elke mogelijke discussie uit te sluiten, wordt dit nu ook expliciet opgenomen.

4° Deze wijziging betreft eveneens een technische verduidelijking. Zonder deze verduidelijking zou er twijfel kunnen ontstaan over de in aanmerking te nemen datum als de overdracht onderworpen is aan een opschortende voorwaarde die reeds was vervuld op datum van de authentieke akte.

Artikel 20 en 55

Artikel 20

1° Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat de aanvullende rechten enkel kunnen worden geheven in hoofde van de koper (en niet in hoofde van een andere verkrijger).

2° Deze wijziging betreft eveneens een technische verduidelijking. Zonder deze verduidelijking zou er twijfel kunnen ontstaan over de in aanmerking te nemen datum als de overdracht onderworpen is aan een opschortende voorwaarde die reeds was vervuld op datum van de authentieke akte.

3° Bij de invoeging van de nieuwe tarieven door het decreet van 18 mei 2018 was het niet de bedoeling om bij de aankoop van een nieuwbouwwoning, waarbij de waarde van de gebouwen vrijgesteld is van het verkooprecht (wegens onderwerping aan het regime van de btw) en enkel op de waarde van de grond het verkooprecht wordt geheven, het verlaagd tarief toe te passen. Volgens een strikte lezing van het decreet zou hierover evenwel twijfel kunnen ontstaan. Nochtans bepaalde de memorie van toelichting bij het voormelde decreet dat de aankoop van een afgewerkte nieuwbouwwoning, waarvan de grondwaarde onderworpen is aan registratierechten, niet kan genieten van het verlaagde tarief voor wat de grondwaarde betreft. Enkel wanneer ook de overdracht van de nieuwbouwwoning zelf onderworpen wordt aan het verkooprecht, zal ook de grondwaarde voor een overdracht aan het verlaagd tarief in aanmerking kunnen komen.

Om elke twijfel hierover te vermijden, wordt de uitsluiting van de gelijktijdige toepassing van de vrijstelling ten gevolge van de onderwerping aan het regime van de btw en verlaagde tarieven uitdrukkelijk opgenomen.

Een van de voorwaarden om van het verlaagd tarief van 7%, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, te kunnen genieten is het sluiten van een huurovereenkomst van minimum negen jaar met een erkend sociaal verhuurkantoor.

Met de voorliggende aanvulling, in de vorm van een paragraaf 4, wordt verduidelijkt dat een vroegtijdige beëindiging van de huurovereenkomst met het sociaal verhuurkantoor dient gemeld te worden bij de fiscale administratie. Wanneer deze beëindiging er gekomen is door toedoen van de verkrijger-verhuurder dan is deze de aanvullende belasting, te weten het verschil tussen het gewone tarief van 10% en het voordeeltarief van 7%, verschuldigd.

Wanneer deze beëindiging er daarentegen gekomen is door toedoen van het sociaal verhuurkantoor dan kan de verkrijger het genoten voordeel behouden. Er zijn in dat geval geen aanvullende bedragen verschuldigd, net zomin als bij een situatie van overmacht.

Teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State van 3 oktober 2018 (advies 64.129/3) in randnummer 10, wordt expliciet bepaald dat wanneer de huurovereenkomst wordt beëindigd in onderling overleg tussen het erkend sociaal verhuurkantoor en de verkrijgers, ook aanvullende rechten verschuldigd zijn.

Artikel 55

Met het artikel 55 wordt, naar analogie met gelijkaardige verplichtingen uit andere gunstregelingen, een belastingverhoging voorzien van 20% van de aanvullende rechten bij gebreke aan tijdige kennisgeving van de vroegtijdige beëindiging van de huurovereenkomst en bij beëindiging van de huurovereenkomst door toedoen van de verhuurder, te weten de verkrijger met toepassing van het voordeeltarief van 7%.

Artikel 21

1° Deze wijziging betreft eveneens een verduidelijking. Hoewel het niet expliciet is bepaald, kan enkel van het verlaagd tarief worden genoten wanneer aan alle voorwaarden voldaan is (artikel 2.9.4.2.14, §7, jo. artikel 3.12.3.0.1, §3, achtste lid). Indien het voorafgaand bezit derhalve niet tijdig wordt vervreemd, is bijgevolg het tarief van 10% verschuldigd, waardoor aanvullende rechten kunnen geheven worden. Om elke mogelijke discussie uit te sluiten, wordt dit nu ook expliciet opgenomen. Verder wordt verduidelijkt dat deze aanvullende rechten enkel kunnen worden geheven in hoofde van een koper (en niet in hoofde van een andere verkrijger).

2° Deze wijziging betreft eveneens een technische verduidelijking. Zonder deze verduidelijking zou er twijfel kunnen ontstaan over de in aanmerking te nemen datum als de overdracht onderworpen is aan een opschortende voorwaarde die reeds was vervuld op datum van de authentieke akte.

3° Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat de aanvullende rechten enkel kunnen worden geheven in hoofde van de koper (en niet in hoofde van een andere verkrijger).

Artikel 22

In artikel 2.9.5.0.1 VCF is een fout geslopen door de wijziging door het decreet van 18 mei 2018. Zo wordt er in het laatste lid voor het maximaal meeneembaar bedrag verwezen naar "de nieuw aangekochte woning". Omdat de meeneembaarheid ook mogelijk blijft bij de aankoop van een ander onroerend goed wordt deze zinsnede vervangen door "het nieuw aangekochte goed".

In het ontworpen artikel wordt een correctie aangebracht zoals gesuggereerd en geformuleerd door de Raad van State in randnummer 12 van het vermelde advies.

Artikel 23

Artikel 2.9.5.0.5, eerste en tweede lid, VCF, bepaalt dat de rechtenvermindering enkel van toepassing is "als de totale belastbare grondslag van de verkoopovereenkomst, bepaald conform artikel 2.9.3.0.1, niet hoger is dan 200.000 euro".

Nochtans moeten niet alle verkrijgers aan alle voorwaarden voldoen (artikel 2.9.5.0.5, tweede lid, VCF), zodat het mogelijk is dat één van de verkrijgers niet zuiver zou aankopen, maar een onverdeeld deel verkrijgt via een schenking of een afstand van een onverdeeld deel.

Op basis van een letterlijke lezing van de tekst zou in dat geval enkel rekening moeten gehouden worden met de belastbare grondslag in het verkooprecht zoals bepaald conform artikel 2.9.3.0.1 VCF. Nochtans was het wel degelijk de bedoeling van de decreetgever om rekening te houden met de totale belastbare grondslag van de transactie, zodat ook de belastbare grondslag van de andere verkrijging moet worden meegenomen.

Dit wordt verduidelijkt met voorliggende aanpassing.

Artikel 26

Door de federale wet van 25 december 2016 houdende de wijziging van verscheidene bepalingen betreffende de zakelijke zekerheden op roerende goederen, werd artikel 88 van het federaal Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten (W. Reg.) gewijzigd (inwerkingtreding 1 januari 2018).

Artikel 88, federaal W. Reg., dat de heffing van een recht van 0,50% voorziet op zogenaamde federaal belaste zekerheden, is vanaf 1 januari 2018 enkel nog van toepassing op "De vestigingen van een hypotheek op een schip dat niet naar zijn aard voor het zeevervoer bestemd is" en dus niet meer op de verpanding van een handelszaak, noch op een landbouwvoorrecht.

Deze wijziging heeft gevolgen voor de VCF. In artikel 2.11.4.0.3 VCF staat immers: "De vestiging van een hypotheek op een onroerend goed tot zekerheid van een schuld die gewaarborgd is door een hypotheek op een schip dat niet naar zijn aard voor het zeevervoer bestemd is, door de verpanding van een handelszaak of door een landbouwvoorrecht, wordt onderworpen aan een verlaagd tarief van 0,50 %.".

Deze tariefverlaging kan dus enkel nog als de verpanding van de handelszaak of de vestiging van het landbouwvoorrecht vóór 1 januari 2018 is gebeurd, met andere woorden aan het federaal recht van 0,50% werd onderworpen. Voor recentere inpandgevingen of landbouwvoorrechten heeft deze tariefverlaging van het recht op hypotheekvestiging geen reden van bestaan meer.

Door deze aanpassing van artikel 2.11.4.0.3 VCF wordt dit verduidelijkt.

Artikel 27

Artikel 2.11.6.0.1 VCF voorziet een vrijstelling van het Vlaamse recht op hypotheekvestiging als er voor dezelfde schuldvordering en voor hetzelfde gewaarborgde bedrag een tweede of volgende hypotheek wordt gevestigd en als het recht van hypotheekvestiging reeds werd geheven op de vestiging van de eerste hypotheek.

Voor de andere gewesten voorziet artikel 92^{1} van het W. Reg. eenzelfde vrijstelling.

Deze vrijstellingsregelingen dienen strikt genomen ieder afzonderlijk te worden toegepast rekening houdend met het lokalisatiecriterium voor het registratierecht op hypotheekvestigingen, zoals dat is voorzien door de Bijzondere Wet tot Financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Het is in principe de plaats van de ligging van het onroerend goed die bepalend is (artikel 5, §2, 7°, van de vermelde Bijzondere Wet).

Door de huidige redactie van deze vrijstellingsartikelen, die enkel interne verwijzingen bevatten, kan de vrijstelling niet worden toegepast als de eerste en tweede of volgende vestiging van hypotheek onder een verschillende regelgeving vallen (de VCF of het W. Reg.), terwijl de vrijstelling wel kan worden toegepast als alle vestigingen van hypotheek wel onder dezelfde regelgeving vallen.

Dit wordt door de belastingplichtigen ervaren als een 'dubbele belasting'.

Voorbeeld: Een jong koppel wenst een woning aan te kopen en wenst daarbij 100% van het voor de aankoop nodige bedrag te lenen. De kredietverlener wil hier slechts in toestemmen als er niet enkel een hypotheek wordt gevestigd op de aangekochte woning maar als er ook een hypotheekvestiging wordt verleend op een ander onroerend goed, bijvoorbeeld de woning van de ouders.

– Eerste mogelijkheid

Beide hypotheekvestigingen gebeuren in dezelfde akte en de verrichting is gelokaliseerd in het Vlaamse Gewest.

In dit geval wordt het recht op hypotheekvestiging van 1% slechts éénmaal geheven op het door de hypotheek gewaarborgde bedrag.

– Tweede mogelijkheid

De hypotheekvestigingen gebeuren in twee verschillende akten. Beide akten zijn fiscaal gelokaliseerd in het Vlaamse Gewest.

Op de eerste akte wordt het recht op hypotheekvestiging van 1% geheven op het door de hypotheek gewaarborgde bedrag. Op de tweede akte wordt geen recht op hypotheekvestiging geheven door de toepassing van de vrijstelling van artikel 2.11.6.0.1 VCF.

– Derde mogelijkheid

De hypotheekvestigingen gebeuren in twee verschillende akten. De eerste akte is fiscaal gelokaliseerd in het Waalse Gewest maar de tweede akte is fiscaal gelokaliseerd in het Vlaamse Gewest.

Op de eerste akte wordt federaal 1% geheven op het door de hypotheek gewaarborgde bedrag. Op de tweede akte wordt het Vlaamse recht op hypotheekvestiging van 1% geheven op het door de hypotheek gewaarborgde bedrag.

In de derde mogelijkheid gebeurt er dus een 'dubbele heffing' van het recht op hypotheekvestiging, terwijl dit niet het geval is in de eerste twee mogelijkheden.

Hieraan wordt nu geremedieerd.

Het adjectief "federale" wordt in deze bepaling ook toegevoegd aan de verwijzing naar het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten. Hiermee wordt gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 13 van het advies van 3 oktober 2018 (advies 64.129/3).

Artikelen 28 en 53

Ingevolge een lacune in de VCF is het momenteel niet altijd duidelijk welke invorderingsregels (bijvoorbeeld concreet verjaringsregels) gelden voor de invordering van administratieve geldboetes die betrekking hebben op de kilometerheffing. Deze administratieve geldboetes worden namelijk niet vermeld in artikel 3.18.0.0.1, §5,

VCF, waardoor men zou kunnen denken dat de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van 10 jaar (van artikel 2262bis, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek) geldt.

Voorliggende aanpassingen van artikel 3.1.0.0.1, tweede lid, en 3.18.0.0.1, §5, VCF, beogen een vereenvoudiging en verduidelijking van de wetgeving door een duidelijke opsplitsing van de verwijzingsregels inzake de toepasselijke invorderingsregels, waarbij dit voor de heffingen wordt geregeld in artikel 3.1.0.0.1 VCF en voor de administratieve geldboetes in artikel 3.18.0.0.1, §5, VCF.

Overeenkomstig het algemeen opzet van de Vlaamse fiscale codificatie, worden de geharmonieerde procedureregels van titel 3 van de VCF maximaal toegepast over de verschillende heffingen en administratieve geldboetes heen.

Specifiek voor de administratieve geldboetes in het kader van de kilometerheffing betekent dit dat de algemene invorderingsregels van titel 3 van de VCF van toepassing zijn, zelfs als een bepaalde regel niet van toepassing zou zijn op de kilometerheffing als belasting (bijvoorbeeld omdat het inningsproces van die belasting uitbesteed werd aan de dienstverleners). Bepalingen van titel 3 die specifiek en uitsluitend betrekking hebben op (een) andere belasting(en) dan de kilometerheffing, zullen uiteraard niet toegepast worden op de administratieve geldboetes die betrekking hebben op de kilometerheffing.

Concreet voor de invorderingstermijn betekent dit dat de invordering van de administratieve geldboetes inzake de kilometerheffing – net als voor de andere administratieve geldboetes in de VCF – in principe slechts mogelijk is tot 5 jaar na de inkohiering, tenzij er een geval van stuiting of schorsing aan de orde is.

Artikelen 29, 30, 32, 34, 36 tot en met 38, 40, 54 en 56

De procedurebepalingen inzake het eurovignet werden na de invoering van de kilometerheffing en dus de stopzetting van het eurovignet bewust behouden om de invordering van openstaande vorderingen mogelijk te houden. Nu echter alle aangiftes verwerkt zijn en er bijgevolg geen aanslagbiljetten meer zullen worden uitgestuurd, zijn de bepalingen die betrekking hebben op de inkohiering van het eurovignet overbodig geworden. Zij zullen daarom bij dit decreet opgeheven worden. De opheffing van artikel 3.4.7.0.4 van de VCF van 13 december 2013 (artikel 36) zal wel pas in werking treden op 1 januari 2021, aangezien tot die dag (een deel van) de belasting ontheven kan worden.

De invorderingsbepalingen met betrekking tot het eurovignet blijven voorlopig wel bestaan, zodat de nog gevestigde belastingen ingevorderd kunnen blijven worden.

Artikel 33

De Vlaamse Belastingdienst heeft een uitgebreid arsenaal om te komen tot een juiste, rechtvaardige belastingzetting, conform de bepalingen van de VCF (zie onder meer hoofdstuk 13 van titel 3).

Als de Vlaamse fiscus meent de gegevens te moeten wijzigen welke de belastingplichtige heeft vermeld in een aangifte van nalatenschap betreffende de waarde van de aangegeven goederen, of vaststelt dat de waarde die aangegeven is of de prijs die opgegeven is voor de berekening van de registratiebelasting te laag is, is het evenwel aanbevelenswaardig dat de fiscus dit voorafgaand ter kennis brengt aan de belastingplichtige, vooraleer de aanvullende rechten (en de eventuele bijkomende belastingverhoging) in een uitvoerbaar kohier terechtkomen, en dadelijk invorderbaar zijn.

De gewone reguliere aanslagtermijn van vijf jaar is immers een (te) lange termijn in het bijzonder voor de belastingplichtigen die onzeker blijven over het al dan niet verschuldigd zijn van een aanvullende belasting en een belastingverhoging wegens een mogelijke tekortschatting. Dit kan leiden tot een immobilisme, de belastingplichtigen zullen een volgende vervreemding liever uitstellen tot na het verstrijken van deze vijfjarige aanslagtermijn, eerder dan geboden opportuniteiten tot snelle wederoverdrachten te benutten. En ook voor de bevoegde controlerende administratie is een termijn van vijf jaar (te) lang. De controles worden best zo kort mogelijk na de datum van de belastbare feiten uitgevoerd. Uiteraard dient deze administratie wel over een redelijke termijn te blijven beschikken om die controle correct, goed overwogen, en aan de hand van relevante referentiepunten te kunnen uitvoeren. Een termijn van twee jaar lijkt een redelijke termijn die aan beide bekommernissen tegemoet kan komen.

Het voorliggend artikel voorziet dat de administratie de belastingplichtige in kennis stelt van de redenen die naar haar oordeel de intentie tot wijziging rechtvaardigen.

De regeling van deze voorafgaande kennisgeving, de reacties hierop en de beantwoording van de opmerkingen doet geenszins afbreuk aan de aanslagtermijnen, die gelden voor de erf- en de registratiebelasting.

Ook de klassieke bezwaarprocedure blijft uiteraard mogelijk, mocht de belastingplichtige zich niet met de aanslag kunnen verzoenen.

Artikel 35

Dit artikel voorziet de nodige technische aanpassingen om de betaaltermijn voor de aanvullende rechten en belastingverhoging bij niet naleving van de voorwaarden verbonden aan de nieuwe tarieven van het verkooprecht voorzien bij het decreet van 18 mei 2018 op twee maanden te bepalen. Het betreft een aanvulling ingevolge de artikelen 18, 2° en 3°, 19, 3°, en 20, 1°.

Artikel 39

1° Het komt vaker en vaker voor dat een onroerend goed dat door twee personen werd aangekocht met toepassing van het verkooprecht van artikel 2.9.4.1.1 VCF, binnen de twee jaar na de aankoop wordt verdeeld, bijvoorbeeld ten gevolge van een echtscheiding of relatiebreuk en vervolgens binnen dezelfde termijn wordt verkocht door de partner aan wie het goed werd toebedeeld.

Op grond van de bestaande tekst van artikel 3.6.0.0.6, §2, eerste lid, VCF, kan de wederverkoper teruggave vragen van drie vijfde, niet enkel wat zijn wettelijk aandeel in het verkooprecht betreft maar eveneens wat betreft het wettelijk aandeel in het verkooprecht betaald door de andere koper.

Deze werkwijze is hoogst onbillijk voor de andere koper. Het is niet alleen zo dat deze persoon zelf geen teruggave kan vragen, bovendien leidt de teruggave toegestaan aan de andere persoon ertoe dat de meeneembare rechten van deze persoon worden verminderd tot twee vijfde van het door hem betaalde verkooprecht. Dit is zeer nadelig als deze persoon een andere woning wil kopen met toepassing van de meeneembaarheid.

Voorbeeld: X en Y hebben samen een hoofdverblijfplaats van 200.000 euro aangekocht, elk voor de onverdeelde helft. Ze hebben daarop elk 10.000 euro verkooprecht betaald.

Het komt tot een relatiebreuk, in het kader waarvan de woning wordt toebedeeld aan Y. De woning wordt door Y vervolgens binnen de twee jaar na de aankoop verkocht.

Onder de gelding van de bestaande tekst van artikel 3.6.0.0.6, §2, VCF, kan Y teruggave vragen van drie vijfde van 20.000 euro (zowel het verkooprecht betaald door Y zelf als het verkooprecht betaald door X), hetzij 12.000 euro.

Dit heeft tot gevolg dat, als X een nieuwe hoofdverblijfplaats wil aankopen, zijn principieel meeneembaar bedrag geen 10.000 euro meer bedraagt, doch slechts 4000 euro, terwijl X zelf geen teruggave heeft gekregen.

Door de voorgestelde wijziging wordt dit probleem verholpen door de teruggave te beperken tot drie vijfde van het wettelijk aandeel van wederverkoper in het verkooprecht geheven op de verkrijging. Anderzijds krijgt ook de andere koper het recht teruggave te vragen van drie vijfde van zijn wettelijk aandeel.

In het hierboven geschetste voorbeeld zal Y enkel teruggave kunnen vragen van drie vijfde van 10.000 euro, terwijl ook X aanspraak kan maken op een teruggave van drie vijfde van 10.000 euro.

2° Deze wijziging wil de bedoeling van de decreetgever bij de invoering van de verlaagde tarieven bij decreet van 18 mei 2018 verduidelijken. Het oorspronkelijke artikel 3.6.0.0.6, §2/1, VCF, voorzag dat onder bepaalde voorwaarden van het klein beschrijf kon worden genoten door middel van een teruggave. Het decreet van 18 mei 2018 behield die mogelijkheid ook voor het verlaagd tarief van 7%, maar verwees niet naar de tarieven van 6% en 1%. Dit werd door de decreetgever niet nodig geacht, aangezien alle basisvoorwaarden voor het tarief van 7%, ook per definitie gelden voor de tarieven van 6% en 1%. Wanneer die voorwaarden achteraf voldaan worden, werd ervan uitgegaan dat artikel 3.6.0.0.6, §2/1, VCF, kon worden toegepast, ook al blijkt dit op heden niet uit de letterlijke lezing van de tekst. Om elke onzekerheid hierover uit te sluiten, wordt dit nu wel expliciet opgenomen in de decreettekst.

3° Deze wijziging betreft een technische wijziging. Het onroerend goed dat de onmiddellijke toepassing van het tarief van 7%, 6% of 1% verhinderde kan immers zowel een woning als een bouwgrond zijn.

Artikel 41, 47, 48 en 50 tot en met 52

Naar analogie met de wet van 26 maart 2018 betreffende de versterking van de economische groei en de sociale cohesie worden enkele (technische) aanpassingen gedaan aan de VCF.

Het betreft een uitbreiding en verfijning van de invorderingsmogelijkheden van de (Vlaamse) overheid lastens daders en medeplichtigen van fiscale fraude: een cumul van fiscale invordering enerzijds en gemeenrechtelijke invorderingsmogelijkheden anderzijds (wat niet betekent dat dezelfde sommen tweemaal geïnd worden, maar wel dat de (Vlaamse) overheid de keuze heeft tussen beide instrumenten). Voorts betreft het bepalingen in verband met aanpassingen aan de bepalingen inzake verjaring.

Artikel 41 en 52 betreffen de aansprakelijkheid van daders of medeplichtigen van fiscale fraude.

Artikel 41: artikel 3.10.3.1.2 wordt ingekort aangezien "personen die zijn veroordeeld als daders of medeplichtigen van misdrijven als vermeld in artikel 3.15.3.0.1 en artikel 3.15.3.0.2" reeds wordt opgevangen door artikel 3.15.3.0.9 VCF.

Artikel 3.15.3.0.9 VCF is de tegenhanger van artikel 458, Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB92) en voorziet momenteel dat in geval van belastingontduiking de ontdoken belasting kan worden verhaald lastens elke dader of medeplichtige die voor de belastingontduiking strafrechtelijk werd veroordeeld.

Er wordt nu (aanvulling van artikel 52) voorzien dat niet enkel de belasting maar ook de nalatigheidsintresten kunnen ingevorderd worden bij die daders of medeplichtigen.

De bepaling wordt verder vervolledigd door de toepassing niet langer te beperken tot de personen die strikt genomen veroordeeld zijn als dader of medeplichtige van inbreuken. De bepaling wordt nu ook toepasselijk in de gevallen waarin de bestanddelen van de misdrijven zijn bewezen, maar zonder dat er strikt genomen een veroordeling wordt uitgesproken door de rechtbank of het hof (bijvoorbeeld opschorting, het uitstel en de probatie, verjaring enzovoort).

Tot slot wordt het woord "gemachtigden" vervangen door het woord "aangestelden". De reikwijdte van dit woord is groter, hier worden voortaan zowel de intern en extern aangestelden van de vennootschap zelf beoogd, als derden die betrokken zijn bij het beheer van de vennootschap. Daarnaast wordt het woord "bedrijfsleiders" vervangen door "hun bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars in het kader van de uitoefening van hun functie", wat overeenkomt met de omschrijving die in artikel 32, eerste lid, 1°, WIB92, wordt gegeven.

De woorden 'in rechte of in feite' worden eraan toegevoegd, om ook de personen te beogen die in werkelijkheid, zonder een orgaan te zijn van de rechtspersoon, er effectief het bestuur van verzekeren, ongeacht hun statuut.

Artikel 47 en 48 voorzien de mogelijkheid van burgerlijke partijstelling van het Vlaamse Gewest.

Sinds het arrest van het Hof van Cassatie van 25 mei 2011 (P.10.1111.F) werd het recht van de fiscus om zich burgerlijk partij te stellen uitvoerig betwist, zelfs in afwezigheid van een inbreuk op het fiscaal strafrecht. De federale wetgever heeft deze anomalieën tussen het fiscaal strafrecht en het gemeen strafrecht weggewerkt.

Daarom wordt nu ook in de VCF verduidelijkt dat artikel 3.15.3.0.9 WIB92 de toepassing van het gemeen recht, onder meer de mogelijkheid voor de fiscale administratie om zich burgerlijke partij te stellen, niet belet.

De Raad van State verwijst in het randnummer 15 van het advies van 3 oktober 2018 (advies 64.129/3) naar het advies van de Raad van State van 1 december 2017 (advies 62.368/3) bij een voorontwerp van (federale) wet betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie. In dat verband kan verwezen worden naar de repliek van de federale wetgever zoals die is weergegeven in de vermelde parlementaire stukken (*Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2839/001, 251).

Artikel 50

Artikel 3.14.3.0.1 voorziet dat de verjaring wordt geschorst naar aanleiding van een rechtsgeding. Waar tot nu toe bepaald was dat het rechtsgedingen betrof betreffende de toepassing of de invordering van de belastingen wordt nu gesproken van de vestiging, de inning of de invordering van de belastingen waarmee wordt aangesloten bij de wijziging van terminologie op het federale niveau.

Artikel 51 voorziet de schorsing van de verjaring tijdens de strafprocedure.

Met het oog op een effectieve en efficiënte bestrijding van de fiscale fraude, is het noodzakelijk om te voorzien in een schorsing van de verjaring van de belastingaanslagen tijdens de strafvordering, onder meer om de mogelijkheid te behouden om, zelfs al zou de ontvanger in de juridische onmogelijkheid zijn om de verjaring van de aanslag te stuiten ten aanzien van de oorspronkelijke belastingschuldige, de invordering van de ontdoken belasting te vrijwaren tegen de mededaders en de medeplichtigen op basis van de hoofdelijkheid voorzien in artikel 3.15.3.0.9 VCF, voor zover deze medeschuldenaars de verjaring kunnen inroepen van de aanslagen waarvoor ze hoofdelijk gehouden zijn.

Artikel 42 en 45

Bij wet van 11 augustus 2017 werden de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen opgeheven, behalve voor de lopende insolventieprocedures op datum van inwerkingtreding van de wet van 11 augustus 2017. Deze procedures werden ingevoegd in het Wetboek van Economisch Recht. Hierdoor moeten een aantal verwijzingen in de VCF worden aangepast waarbij ook rekening dient gehouden te worden met de specifieke inwerkingtredingsbepalingen van de wet van 11 augustus 2017.

In de wet van 11 augustus 2017 wordt er een overgangsbepaling opgenomen waarbij er onder meer wordt bepaald dat de bepalingen van de wet uitwerking hebben op de insolventieprocedures geopend vanaf 1 mei 2018. In het kader van het belang van de schatkist van het Vlaamse Gewest is het belangrijk om deze overgangsbepaling in de VCF ook te verwerken en de inwerkingtreding van artikel 42 en 45 met terugwerkende kracht te voorzien. Op deze wijze wordt bij de toepassing van de bepalingen in de VCF enkel rekening gehouden met de bepalingen van boek XX van het Wetboek van Economisch Recht voor insolventieprocedures die worden geopend vanaf 1 mei 2018.

De laatste zin van vorige alinea wordt toegevoegd om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State van 3 oktober 2018 in randnummer 17.1 (advies 64.129/3).

Artikel 49

De huidige regelgeving is voor interpretatie vatbaar waar wordt bepaald dat bij vaststelling op de openbare weg de bestuurder van het voertuig de niet-betaalde verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet of de kilometerheffing moet betalen aan het bevoegde personeelslid. Voorliggende bepaling beoogt te verduidelijken dat de bestuurder aangesproken kan worden voor de openstaande schulden inzake de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet en de administratieve geldboetes kilometerheffing die voor het gecontroleerde voertuig verschuldigd zijn. Als de bestuurder ook de houder van de nummerplaat van het gecontroleerde voertuig is, of de echtgenoot, wettelijk samenwonende partner of ouder van de houder van de nummerplaat, is hij bovendien gehouden tot alle openstaande schulden inzake voormelde belastingen en toebehoren die door de houder van de nummerplaat verschuldigd zijn en dit niet alleen voor het gecontroleerde voertuig, maar ook voor eventuele andere voertuigen op diens naam. Een efficiënte controle op de openbare weg houdt immers in dat ook schulden van reeds geschrapte nummerplaten kunnen worden geïnd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013

Artikel 57

Ingevolge de opheffing van de procedurebepalingen in verband met het eurovignet wordt ook artikel 3.4.8.0.1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 (BVCF) opgeheven.

Hoofdstuk 4. Slotbepaling

Artikel 58

Het ontwerp van decreet treedt volgens de algemene regel in werking tien dagen na de bekendmaking in het Belgische Staatsblad. Er wordt evenwel uitzondering gemaakt voor artikel 2, artikel 3, artikel 4, artikel 9 tot en met 14, artikel 16, artikel 17, artikel 24, artikel 25, artikel 31, 1°, artikel 36, artikel 42, artikel 45 en artikel 46. Een gedetailleerde verantwoording wordt bij de toelichting van het betrokken artikel gegeven.

Gelet op het feit dat de artikelen 18 tot en met 23, artikel 35 en artikel 39, 2° en 3°, enkel tot doel hebben om het decreet van 18 mei 2018 houdende wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de hervorming van het verkooprecht en vereenvoudigingen in de registratiebelasting te verduidelijken of rechtzettingen hieraan door te voeren, wordt de datum van inwerkingtreding op die van voormeld decreet afgestemd. De bepalingen zijn derhalve van toepassing op verkoopovereenkomsten afgesloten vanaf 1 juni 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "het kind dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 47, artikel 56septies of artikel 63 van de Algemene Kinderbijslagwet, en de koninklijke besluiten, genomen ter uitvoering van die bepalingen" wordt telkens vervangen door de zinsnede "een kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte als vermeld in artikel 3, §1, 39°, van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid";

2° in het zesde lid wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"3°/1 kapitaal:
a) het kapitaal van een naamloze vennootschap als vermeld in artikel 7:1. van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, of, in geval van een vennootschap met een andere rechtsvorm waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat haar beheerst, voorziet in een vergelijkbaar begrip, het begrip als bedoeld in dat recht;
b) voor vennootschapsvormen waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat de vennootschap beheerst, niet voorziet in een vergelijkbaar begrip: de

inbrengen in geld of in natura en de geïncorporeerde reserves van de vennootschap als vermeld in het Belgische recht of het buitenlandse recht dat de vennootschap beheerst;".

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §1, 2°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2016, wordt het woord "kinderbijslag" telkens vervangen door het woord "gezinsbijslag".

Art. 4. In artikel 2.1.5.0.2, §1, 4°, van hetzelfde decreet wordt het woord "kinderbijslag" telkens vervangen door het woord "gezinsbijslag".

Art. 5. In artikel 2.1.5.0.6 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 november 2016, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Voor de onbebouwde onroerende goederen in het Vlaams Ecologisch Netwerk, vermeld in artikel 17 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wordt aan de belastingplichtige een belastingkrediet toegekend dat gelijk is aan 2,5% van het kadastraal inkomen.".

Art. 6. In artikel 2.3.2.0.1, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord "echtgenoten" en het woord "of" worden de woorden "of wettelijke samenwonenden" ingevoegd;

2° tussen het woord "echtscheiding" en de zinsnede ", op voorwaarde" worden de woorden "of ex-wettelijk samenwonenden door de beëindiging van de wettelijke samenwoning" ingevoegd.

Art. 7. In artikel 2.7.1.0.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede ", §3 en §4" wordt opgeheven;

2° de zinsnede "conform paragraaf 5" wordt vervangen door de zinsnede "conform paragraaf 6".

Art. 8. In artikel 2.7.3.2.4, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "de registers van de hypotheekbewaarders" vervangen door de woorden "de registers van de hypothecaire openbaarmaking of in de registers van het Belgisch Scheepsregister".

Art. 9. In artikel 2.7.4.2.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van het overlijden voor ten minste 50 % in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie" vervangen door de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik

van het overlijden in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie ten minste 50% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het eerste lid vertegenwoordigen de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van het overlijden in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie minstens 30% van de stemrechten in die vennootschap, als hij en zijn familie aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

1° samen met één andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 70% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen;
2° samen met twee andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 90% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen.";

3° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp";

4° in paragraaf 2, 3°, a), wordt het woord "maatschappelijk" opgeheven;

5° in paragraaf 3 wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp".

Art. 10. In artikel 2.8.4.1.1, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord "schenkingen" en het woord "aan" de zinsnede ", inclusief inbrengen om niet," ingevoegd.

Art. 11. In artikel 2.8.6.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking onder de levenden voor ten minste 50 % in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie" vervangen door de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van de schenking onder de levenden in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie, ten minste 50% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het eerste lid vertegenwoordigen de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van de schenking in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie, minstens 30% van de stemrechten in die vennootschap, als hij en zijn familie aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

1° samen met één andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 70% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen;

2° samen met twee andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 90% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen.";

3° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp";

4° in paragraaf 2, 3°, a), wordt het woord "maatschappelijk" opgeheven;

5° in paragraaf 3 wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp".

Art. 12. In artikel 2.8.6.0.8, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, worden de woorden "derde en vierde lid" vervangen door de woorden "vierde en vijfde lid".

Art. 13. In artikel 2.8.6.0.9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2018, worden in het vierde lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden "op de betrokken categorie goederen" opgeheven;

2° in punt 3° worden de woorden "in de betrokken categorie" opgeheven.

Art. 14. In artikel 2.9.1.0.4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Het verkooprecht wordt ook gevestigd op de verkrijging, op welke wijze ook, anders dan bij inbreng in een vennootschap, door een of meer vennoten van onroerende goederen die in België liggen en die voortkomen van een vennootschap onder firma, van een commanditaire vennootschap, van een besloten vennootschap of van een coöperatieve vennootschap.";

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"In geval van verkrijging van maatschappelijke onroerende goederen door al de vennoten door een gehele of gedeeltelijke vereffening conform boek 2, titel 8, hoofdstuk 1, afdeling 2 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, is, naargelang van het geval, de registratiebelasting die met toepassing van het eerste of het tweede lid is gevestigd, van toepassing op de latere toebedeling van de goederen aan een of meer vennoten.".

Art. 15. In artikel 2.9.1.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Het verkooprecht wordt ook gevestigd op de verkrijging, op welke wijze ook, door een of meer vennoten van onroerende goederen die in België liggen en die voortkomen van een naamloze vennootschap of van een Europese vennootschap.".

Art. 16. In artikel 2.9.4.2.11 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, 1°, worden de woorden "Als de aankoop gedaan wordt door verschillende personen" vervangen door de woorden "Als er verschillende verkrijgers zijn";

2° in paragraaf 2, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De koper die de voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

3° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

4° in paragraaf 4 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

5° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. Het tarief, vermeld in paragraaf 1, kan niet worden toegepast als voor de overdracht van het gebouw of gedeelten van het gebouw de vrijstelling vermeld in artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, 4°, is genoten.".

Art. 17. In artikel 2.9.4.2.12 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden "Als de aankoop gedaan wordt door verschillende personen" vervangen door de woorden "Als er verschillende verkrijgers zijn";

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper";

3° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

4° in paragraaf 3 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd.

Art. 18. In artikel 2.9.4.2.13 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper";

2° in paragraaf 2 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

3° er worden een paragraaf 3 en een paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§3. Het tarief, vermeld in paragraaf 1, kan niet worden toegepast als voor de overdracht van het gebouw, of gedeelten van het gebouw de vrijstelling vermeld in artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, 4°, is genoten.

§4. De verkrijgers melden de voortijdige beëindiging van de geregistreerde huurovereenkomst bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie binnen vier maanden vanaf de beëindiging. Bij een beëindiging door toedoen van de verkrijgers zijn er aanvullende rechten verschuldigd."

Art. 19. In artikel 2.9.4.2.14 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 5 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

2° in paragraaf 6 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

3° in paragraaf 7 wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper".

Art. 20. In artikel 2.9.5.0.1, vijfde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en vervangen bij het decreet van 18 mei 2018, worden de woorden "in de nieuw aangekochte woning" vervangen door de woorden "in het nieuw aangekochte goed".

Art. 21. Aan artikel 2.9.5.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de zinsnede "de verkoopovereenkomst, bepaald conform artikel 2.9.3.0.1," vervangen door de woorden "de verkrijging";

2° in het derde lid worden de woorden "de verkoopovereenkomst" vervangen door de woorden "de verkrijging".

Art. 22. In artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de zinsnede "een samenwerkingsverband, beheerst door de wet van 17 juli 1989 betreffende de economische samenwerkingsverbanden of in" opgeheven;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

"7° de teruggave van de onroerende goederen aan de leden van een economisch samenwerkingsverband of van een Europees economisch samenwerkingsverband die de goederen hebben ingebracht door de ontbinding van het samenwerkingsverband of de uittreding van de leden.".

Art. 23. In artikel 2.9.6.0.5, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "vennootschap met een sociaal oogmerk" vervangen door de woorden "coöperatieve vennootschap erkend als sociale onderneming".

Art. 24. In artikel 2.11.4.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden "door een landbouwvoorrecht" en de zinsnede ", wordt onderworpen aan" de zinsnede ", die aan het recht, vermeld in artikel 88 van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten zijn onderworpen," ingevoegd.

Art. 25. In artikel 2.11.6.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de zinsnede "vermeld in artikel 2.11.3.0.1" en de zinsnede ", wordt toegestaan" de zinsnede "of in artikel 87 van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten" ingevoegd.

Art. 26. In artikel 3.1.0.0.1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt de zin "Voornoemde bepalingen blijven wel van toepassing op de administratieve geldboetes die worden opgelegd ingevolge overtredingen van de regelgeving inzake de kilometerheffing zodra deze ingekohierd worden." opgeheven.

Art. 27. In artikel 3.2.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 28. Artikel 3.3.1.0.3 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 29. In artikel 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015, 8 december 2017, 22 december 2017 en 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 14°, b), 3) wordt tussen de zinsnede "van andere bij naam te noemen medeaandeelhouders," en de woorden "en anderzijds" de zinsnede "alsook met het percentage van de stemrechten dat zij vertegenwoordigen," ingevoegd;

2° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

"16° in voorkomend geval de verkrijgingen van vruchtgebruik met toepassing van artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek. In dat geval wordt een kopie van de akte

van schenking bij de aangifte gevoegd. In geval van verzaking aan het vruchtgebruik op een ander tijdstip wordt het stuk gevoegd waaruit die verzaking blijkt.".

Art. 30. In artikel 3.3.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 3 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 5° opgeheven;

2° in het tweede lid wordt punt 4° opgeheven.

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt aan afdeling 3 van titel 3, een artikel 3.3.3.0.3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.3.3.0.3. §1. Als wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde van de aangegeven goederen voor de berekening van de erfbelasting te laag is, wordt de belastingplichtige schriftelijk in kennis gesteld van de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie om aanvullende rechten en de belastingverhoging, vermeld in artikel 3.18.0.0.8, eerste lid, te vestigen. Die kennisgeving gebeurt binnen de 2 jaar na het indienen van de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.5 en 3.3.1.0.6.

Als wordt vastgesteld dat de waarde die aangegeven is of de prijs die opgegeven is voor de berekening van de registratiebelasting te laag is, wordt de belastingplichtige schriftelijk in kennis gesteld van de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie om aanvullende rechten en de belastingverhoging, vermeld in artikel 3.18.0.0.13, te vestigen. Die kennisgeving gebeurt binnen de 2 jaar vanaf de dag van de registratie van de akte die of het geschrift dat aanleiding geeft tot de heffing van de registratiebelasting.

§2. De kennisgevingen, vermeld in paragraaf 1, vermelden de redenen die de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie rechtvaardigen.

§3. De toepassing van paragraaf 1 heeft geen invloed op de aanslagtermijnen, vermeld in artikel 3.3.3.0.1, §4/1 en §4/2.".

Art. 32. Artikel 3.4.2.0.2 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 33. In artikel 3.4.2.0.5, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 2018, wordt de zinsnede "vermeld in artikel 2.9.4.2.3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.11, § 2, tweede lid, artikel 2.9.4.2.12, § 1, derde lid, artikel 2.9.4.2.13, § 1, tweede lid, artikel 2.9.4.2.14, § 7," vervangen door de zinsnede "vermeld in artikel 2.9.4.2.3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.11, §2, tweede lid, of §3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.12, §1, tweede lid, of §2, tweede lid, artikel 2.9.4.2.13, §1, tweede lid, artikel 2.9.4.2.14, §5, tweede lid, of §7,".

Art. 34. Artikel 3.4.7.0.4 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 35. Artikel 3.4.7.0.5 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 36. In artikel 3.4.8.0.1 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 opgeheven.

Art. 37. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 17 juli 2015, 21 april 2017 en 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt tussen het eerste lid en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het eerste lid is de ontheffing beperkt tot drie vijfde van het wettelijk aandeel van de wederverkoper in het verkooprecht dat is betaald bij de verkrijging van het onroerend goed met toepassing van artikel 2.9.4.1.1, als de wederverkoper een onroerend goed wederverkoopt dat hij gedeeltelijk heeft verkregen bij een verdeling of een afstand die gelijkstaat met verdeling. De persoon door wie een deel van het onroerend goed aan de wederverkoper is afgestaan bij een verdeling of een afstand die gelijkstaat met verdeling, kan ook ontheffing vragen van drie vijfde van zijn wettelijk aandeel in het verkooprecht dat is betaald bij de verkrijging van het onroerend goed met toepassing van artikel 2.9.4.1.1.";

2° in paragraaf 2/1 wordt de zinsnede "artikel 2.9.4.2.11, § 1," telkens vervangen door de zinsnede "artikel 2.9.4.2.11, §1, artikel 2.9.4.2.12 en artikel 2.9.4.2.14,";

3° in paragraaf 2/1 worden tussen de woorden "de woning" en de woorden "die de toepassing" de woorden "of bouwgrond" ingevoegd.

Art. 38. In artikel 3.10.3.1.1, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 25 maart 2016 en 23 december 2016, wordt de zinsnede ", het eurovignet" opgeheven.

Art. 39. In artikel 3.10.3.1.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "De met erfstelling bezwaarde erfgenaam die de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.6, eerste lid, 5°, niet indient, en de personen die zijn veroordeeld als daders of medeplichtigen van misdrijven als vermeld in artikel 3.15.3.0.1 en artikel 3.15.3.0.2, zijn" vervangen door de zinsnede "De met erfstelling bezwaarde erfgenaam die de aangifte in het geval, vermeld in artikel 3.3.1.0.6, eerste lid, 5°, niet indient, is".

Art. 40. In artikel 3.10.5.3.3, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "19 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997" vervangen door de zinsnede "XX.113 van het Wetboek van economisch recht".

Art. 41. In artikel 3.10.5.3.6 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", tegenover de hypotheekbewaarder," opgeheven.

Art. 42. In artikel 3.12.1.0.9, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "in de registers van een hypotheekbewaarder" vervangen door de woorden "in de registers van de hypothecaire openbaarmaking of in de registers van het Belgisch Scheepsregister".

Art. 43. In artikel 3.12.1.0.14, §4, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "60 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen" vervangen door de zinsnede "XX.85 van het Wetboek van economisch recht".

Art. 44. In artikel 3.12.3.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt in paragraaf 5, eerste lid, 3°, tussen de zinsnede "van andere bij naam te noemen mede-aandeelhouders," en de woorden "en anderzijds" de zinsnede "alsook met het percentage van de stemrechten dat zij vertegenwoordigen," ingevoegd.

Art. 45. Aan titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 8 december 2017, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Verplichtingen in het kader van de burgerlijke vordering".

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt aan afdeling 4, toegevoegd bij artikel 45, een artikel 3.12.4.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.12.4.0.1. De bepalingen van deze codex doen geen afbreuk aan het recht van het Vlaamse Gewest om het herstel van de schade te vorderen die kan bestaan uit de niet-betaling van de belastingen en toebehoren, door een burgerlijkepartijstelling of door een aansprakelijkheidsvordering.".

Art. 47. Aan artikel 3.13.1.3.1, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie mag het UBO-register, vermeld in artikel 73 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, raadplegen om de juiste vestiging en inning van de belasting te verzekeren. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van die raadpleging.".

Art. 48. In artikel 3.13.2.0.4, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord "de" en het woord "kilometerheffing" worden de woorden "administratieve geldboetes die worden opgelegd ingevolge overtredingen van de regelgeving inzake de" ingevoegd;

2° de woorden "niet-betaalde belasting en de boete samen met de interesten en kosten" worden vervangen door de woorden "niet-betaalde belastingen en toebehoren die voor het gecontroleerde voertuig verschuldigd zijn";

3° tussen het woord "overtreding" en het woord "betalen" wordt het woord "dadelijk" ingevoegd;

4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als het gecontroleerde voertuig ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner of kind, betaalt de bestuurder alle openstaande belastingen en toebehoren inzake de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet of de administratieve geldboetes kilometerheffing, die de houder van de nummerplaat verschuldigd is op het ogenblik dat de overtreding wordt vastgesteld, dadelijk aan het bevoegde personeelslid, vermeld in artikel 3.13.2.0.3.".

Art. 49. In artikel 3.14.3.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de toepassing of de invordering" vervangen door de zinsnede "de vestiging, de inning of de invordering".

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt een artikel 3.14.3.0.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.14.3.0.3. Elke daad van onderzoek of van vervolging als vermeld in artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van strafvordering, betreffende de misdrijven, vermeld in artikel 3.15.3.0.1 tot en met 3.15.3.0.4 van deze codex, schorst de verjaring van de belastingen die erop betrekking hebben.

De schorsing begint bij het opstarten van de strafvordering, en eindigt op een van de volgende momenten:
1° als de strafrechtelijke vervolging wordt gestaakt;
2° als de strafvordering vervalt;
3° als het vonnis of arrest in kracht van gewijsde is gegaan voor de misdrijven, vermeld in het eerste lid.".

Art. 51. In artikel 3.15.3.0.9 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid worden de woorden "en de nalatigheidsintresten verschuldigd door de belastingplichtige" toegevoegd;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De personen die beschuldigd zijn als daders of als medeplichtigen van misdrijven als vermeld in artikel 3.15.3.0.1 tot en met 3.15.3.0.4, zijn ook hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken belasting en de nalatigheidsinteresten, vermeld in het eerste lid, als de bestanddelen van de misdrijven bewezen verklaard zijn, en als ze genieten van:
1° een opschorting van de uitspraak van de veroordeling of een uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen als vermeld in hoofdstuk III en hoofdstuk IV van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
2° een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring als vermeld in artikel 21ter van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
3° de procedure van voorafgaande erkenning van schuld, vermeld in artikel 216 van het Wetboek van Strafvordering;
4° de verjaring van de strafvordering.";

3° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden "hun gemachtigden of bedrijfsleiders" vervangen door de zinsnede "aangestelden of hun bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars, in het kader van de uitoefening van hun functie, in rechte of in feite,".

Art. 52. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "eerste lid," wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De administratieve geldboeten, vermeld in paragraaf 4/1, worden ingevorderd conform de bepalingen van titel 3, met uitzondering van artikel 3.1.0.0.1, eerste en tweede lid, en de bepalingen die louter betrekking hebben op een andere belasting als vermeld in titel 2 dan de kilometerheffing.".

Art. 53. Artikel 3.18.0.0.2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 23 december 2016, wordt opgeheven.

Art. 54. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 17 juli 2015, en 18 mei 2018 wordt punt 7/4° vervangen door wat volgt:

"7°/4 de verkrijger, als het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, vervalt bij gebrek aan tijdige verhuring, als vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, eerste lid, 1°, of bij gebrek aan tijdige indiening van de bewijsstukken, vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, eerste lid, 2°, of bij vroegtijdige beëindiging van de huurovereenkomst of bij gebrek aan tijdige kennisgeving hiervan, vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §4;"

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende artikelen opgeheven:

1° artikel 5.0.0.0.12, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015;
2° artikel 5.0.0.0.13, ingevoegd bij het decreet van 16 oktober 2015.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013

Art. 56. Artikel 3.4.8.0.1 van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 57. Artikel 2, 1°, artikel 3 en artikel 4 treden in werking op 1 januari 2019.

Artikel 12 heeft uitwerking met ingang van 9 juni 2018.

Artikel 16 tot en met 21, artikel 33 en artikel 37, 2° en 3°, zijn van toepassing op verkoopovereenkomsten afgesloten vanaf 1 juni 2018.

Artikel 34 treedt in werking op 1 januari 2021.

Artikel 40 en 43 hebben uitwerking op insolventieprocedures geopend vanaf 1 mei 2018.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VLAANDEREN

MORA
Mobiliteitsraad

De heer Bart TOMMELEIN
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Frank Van Thillo fvthillo@serv.be	MORA_BR_20180723_advies_diversefiscalebepalingen	23 juli 2018

Advies voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen

Mijnheer de minister

U vroeg de MORA om advies over het Voorontwerp van decreet houdende de rationalisering van fiscale gunstmaatregelen.

De leden van de MORA hebben geen opmerkingen bij het voorgelegde ontwerp van decreet. De Raad heeft dan ook beslist om geen advies uit te brengen met betrekking tot bovengenoemd voorontwerp van decreet.

Hoogachtend

Daan Schalck
voorzitter

Mobiliteitsraad Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@mobiliteitsraad.be • www.mobiliteitsraad.be

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Diverse fiscale bepalingen (zomer 2018)

Brussel, 23 juli 2018

SERV_20180723_diverse_fiscale_bepalingen_zomer2018_ADV.docx
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Diverse fiscale bepalingen (zomer 2018)

Adviesvraag: adviesaanvraag na principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen

Adviesvrager: Bart Tommelein - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 13 juli 2018

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 23 juli 2018

Contactpersoon: Erwin Eysackers - eeysackers@serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Bart TOMMELEIN
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Erwin Eysackers eeysackers@serv.be	SERV_BR_20180723_diverse_fiscale_bepalingen_zomer2018	23 juli 2018

Adviesvraag: diverse fiscale bepalingen (zomer 2018)

Mijnheer de minister

Op vrijdag 13 juli 2018 ontvangt de SERV een adviesvraag over het ontwerpdecreet diverse fiscale bepalingen (zomer 2018) zoals die dag goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Dit voorontwerp van decreet betreft voornamelijk wijzigingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF) ingevolge gewijzigde of nog te wijzigen federale regelgeving (hervorming van het wetboek van vennootschappen, nieuw insolventierecht, integratie hypotheekkantoren in de Administratie Rechtszekerheid) en gewijzigde Vlaamse regelgeving (decreet toelagen in het kader van het gezinsbeleid). Daarnaast bevat het voorontwerp van decreet een aantal technische correcties, verduidelijkingen, rechtzettingen (verkooprecht) en opheffingsbepalingen (eurovignet). Tot slot bevat het voorontwerp van decreet regelingen betreffende de uitbreiding van de innings- of invorderingsmogelijkheden door Vlabel (bestrijden fraude, correcties bij te laag aangegeven waarde van vastgoed, en dergelijke meer).

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Hoogachtend

Hans Maertens
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 64.129/3
van 3 oktober 2018

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
‘houdende diverse fiscale bepalingen’

Op 1 augustus 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'houdende diverse fiscale bepalingen'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 september 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 oktober 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van de decreet van het Vlaamse Gewest bevat een hele reeks wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (hoofdstuk 2 van het voorontwerp), waarvan de strekking wordt uiteengezet in het onderdeel 'Algemene toelichting' van de memorie van toelichting, alsook de opheffing van artikel 3.4.8.0.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 'houdende de uitvoering van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013' (hoofdstuk 3 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

3. In het ontworpen nieuwe tweede lid van artikel 3.13.1.3.1, § 1, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (artikel 47 van het voorontwerp) wordt bepaald dat de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie het UBO-register[2] mag raadplegen. Dat register bevat persoonsgegevens in de zin van artikel 4, 1), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)' en het raadplegen van persoonsgegevens is te beschouwen als "verwerking" in de zin van artikel 4, 2), van de verordening.

Artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit',[3] te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Titel 2 van de wet van 18 september 2017 'tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten' voorziet in het invoeren van een register van uiteindelijke begunstigden (in het Engels 'UBO' genoemd, wat staat voor 'Ultimate Beneficial Owner') in België. Dat UBO-register wordt beheerd door een dienst opgericht binnen de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën (zie artikel 73 van de wet van 18 september 2017).

[3] De Commissie voor de persoonlijke levenssfeer is vanaf 25 mei 2018 opgevolgd door de Gegevensbeschermingsautoriteit (zie de artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017). De leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefenen evenwel de taken en de bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit uit tussen 25 mei 2018 en de dag waarop de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit de eed afleggen en een verklaring ondertekenen dat er geen belangenconflicten zijn (artikel 114 van de wet van 3 december 2017).

stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp in het Vlaams Parlement wordt ingediend.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

4. De artikelen 2, 2°, 9 tot 11, 14, 15, 22, 23, 29, 1°, en 44 van het voorontwerp bevatten wijzigingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit als gevolg van de op stapel staande hervorming van het vennootschapsrecht, die wordt doorgevoerd met het wetsontwerp 'tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen',[4] dat momenteel nog behandeld wordt in de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De voorafgaandelijke totstandkoming van deze federale wet is noodzakelijk voor de voormelde artikelen. Bovendien zal de inwerkingtreding ervan moeten worden afgestemd op die van de wet (zie opmerking 17.3).

Artikel 2

5. Artikel 2, 1°, van het voorontwerp vervangt in artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit op meerdere plaatsen de zinsnede "het kind dat voldoet … bepalingen".

Vermits het om een lang en complex gestructureerd artikel gaat, verdient het aanbeveling in de ontworpen bepaling concreet aan te duiden in welke artikelonderdelen de vervanging dient te gebeuren:

"In het tweede lid, 2°, in het zesde lid, 2°, en in het twaalfde lid, 1°, wordt de zinsnede 'het kind dat voldoet … bepalingen' telkens vervangen door 'een … gezinsbeleid'".

6. Artikel 2, 2°, van het voorontwerp voegt in het zesde lid van artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit een punt 3°/1 in met een definitie van het begrip "kapitaal". Dat zesde lid verwijst naar titel 2, hoofdstuk 7 (erfbelasting) en hoofdstuk 8 (schenkbelasting) van de Codex. In die hoofdstukken wordt het begrip 'kapitaal' echter ook in andere betekenissen gebruikt dan deze vermeld in het ontworpen punt 3°/1 (het kapitaal van een naamloze vennootschap, de inbrengen in geld of in natura en de geïncorporeerde reserves). Dat is bijvoorbeeld het geval in de artikelen 2.7.1.0.6, § 2, derde lid, 2° en 3°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit ("de renten en kapitalen ..."), 2.7.1.0.10, 2.7.3.2.13 en 2.7.3.3.2.

[4] Over het voorontwerp van wet en amendementen erbij heeft de Raad van State op 9 oktober 2017 advies 61.988/2 (*Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-3119/002, 3-116) en op 13 september 2018 advies 63.906/2/V (*Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-3119/007) gegeven.

Op de vraag of deze definitie ongewijzigd op algemene wijze kan worden ingevoegd, antwoordde de gemachtigde:

> "De in het voorontwerp van decreet opgenomen definitie heeft betrekking op het kapitaal van een vennootschap, in een bedrijfseconomische en vennootschapsrechtelijke context, terwijl in de bepalingen waar u naar verwijst het begrip kapitaal wordt gebruikt in de betekenis van geldsommen of schuldvorderingen.
>
> Om hierover duidelijkheid te creëren zou de nieuwe definitie kunnen verplaatst worden naar het artikel 2.7.4.2.2 § 2 en artikel 2.8.6.0.3 § 2."

Een aanpassing in die zin is inderdaad nodig.

Artikel 7

7. In artikel 7 van het voorontwerp kan beter worden vermeld dat de aan te brengen wijzigingen betrekking hebben op het tweede lid. De inleidende zin moet dan dienovereenkomstig worden aangepast, vermits dat lid is toegevoegd bij het decreet van 6 juli 2018 'tot modernisering van de erf- en schenkbelasting, aangepast aan het nieuwe erfrecht'.

Artikel 14

8. Aan de gemachtigde is met betrekking tot artikel 14 van het voorontwerp, dat handelt over de verkrijging van maatschappelijke onroerende goederen, gevraagd wat er gebeurt als de verkrijging van het maatschappelijk onroerend goed gebeurt ter gelegenheid van de gehele of gedeeltelijke vereffening van een vennootschap die wordt beheerst door buitenlands recht.

Het antwoord luidde:

> "De regeling vervat in deze bepalingen is ook van toepassing voor de verkrijging door vennoten van in België gelegen onroerende goederen die voortkomen van buitenlandse vennootschappen. Hiervoor kan onder meer verwezen worden naar het handboek Werdefroy, Registratierechten, 2014-2015, nr. 1091[6]."

Deze verduidelijking kan beter worden toegevoegd in de memorie van toelichting.

Artikel 15

9. In het nieuwe eerste lid van artikel 2.9.1.0.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt melding gemaakt van de "Europese vennootschap".[5] Aan de gemachtigde is gevraagd of ook de Europese coöperatieve vennootschap[6] eronder valt. De gemachtigde antwoordde:

> "Deze valt onder de toepassing van artikel 2.9.1.0.5."

---

[5] Zie verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 'betreffende het statuut van de Europese vennootschap (SE)' en boek XV van het Wetboek van vennootschappen.

[6] Verordening van de Raad (EG) nr. 1435/2003 van 22 juli 2003 'betreffende het statuut voor een Europese Coöperatieve Vennootschap (SCE)'.

Dat zal duidelijker tot uiting moeten worden gebracht.

Artikel 18

10. Artikel 2.9.4.2.13, § 1, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit bepaalt de gevallen waarin het verkooprecht 7% bedraagt. Een ervan is de hypothese waarbij de verkrijger zich ertoe verbindt om binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum van de authentieke akte een huurovereenkomst met een minimumduur van negen jaar voor het aangekochte goed te sluiten met een erkend sociaal verhuurkantoor met toepassing van en in overeenstemming met de voorwaarden vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 'houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren'.

In de ontworpen paragraaf 4 (artikel 18, 3°, van het voorontwerp) wordt onder meer bepaald dat wanneer de voortijdige beëindiging van de geregistreerde huurovereenkomst er komt "door toedoen van de verkrijgers", er aanvullende rechten verschuldigd zijn.

Aan de gemachtigde zijn in dit verband de volgende vragen gesteld:

- Hoe wordt in het licht van het gelijkheidsbeginsel verantwoord dat een beëindiging door toedoen van de verkrijgers verschillend wordt behandeld dan een beëindiging door toedoen van het sociaal verhuurkantoor?

Het antwoord luidde:

> "Het artikel 2.9.4.2.13 formuleert als voorwaarde voor het bekomen van het verlaagde tarief van het verkooprecht dat de verkrijger zich ertoe verbindt een huurovereenkomst met een minimumduur van 9 jaar voor het aangekochte goed af te sluiten met een erkend sociaal verhuurkantoor.
>
> Als het huurcontract vroegtijdig wordt beëindigd enkel en alleen door toedoen van het sociaal verhuurkantoor, is dit een omstandigheid die buiten het toedoen van de verkrijgers ligt en waarvoor de verkrijgers dan ook bezwaarlijk kunnen worden gesanctioneerd."

- Op de vraag wanneer een beëindiging plaatsvindt door toedoen van de verkrijger-verhuurder en wanneer door het sociale verhuurkantoor luidde het antwoord als volgt:

> "De verkrijger-verhuurder kan de huur beëindigen overeenkomstig de opzegmogelijkheden die voorzien zijn door de federale Woninghuurwet (en bij goedkeuring vanaf 2019 door het Vlaams Woninghuurdecreet: cf. ontwerp van decreet houdende bepalingen betreffende de huur van voor bewoning bestemde goederen of delen ervan).
>
> Het sociale verhuurkantoor kan de huur beëindigen, bv. omdat de betrokken vennootschap in vereffening gaat.
>
> Ook bij een beëindiging in onderling overleg tussen de verhuurder en het sociaal verhuurkantoor zullen er aanvullende rechten verschuldigd zijn door de koper die aanspraak heeft gemaakt op de verlaging van het tarief van het verkooprecht zoals beschreven in het artikel 2.9.4.2.13 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit."

Dat de beëindiging in onderling overleg gelijk te stellen valt met een beëindiging door toedoen van de verkrijgers blijkt niet uit de ontworpen bepaling, noch uit de memorie van toelichting. Nog los van de vraag of die gelijkstelling in alle gevallen redelijk verantwoord is, zal deze hypothese, gelet op het legaliteitbeginsel inzake belastingen, expliciet moeten worden geregeld in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

11. Op de vraag waarom in dezelfde ontworpen paragraaf 4 de term 'verkrijgers' wordt gehanteerd en niet 'kopers', antwoordde de gemachtigde:

> "Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat niet alle verkrijgers 'kopers' hoeven te zijn die voldoen aan alle gestelde vereisten voor het bekomen van het voordeeltarief. Uiteraard zal het voordeeltarief dan enkel van toepassing zijn op de verkrijging die als een aankoop kwalificeert en die beantwoordt aan alle voorwaarden voor het bekomen van het voordelig tarief. In hoofde van de andere verkrijgers kan bijvoorbeeld het verdeelrecht, de schenkbelasting of het verkooprecht tegen het tarief van 10% van toepassing zijn."

Artikel 20

12. Gelet op de uitleg die wordt verstrekt in de memorie van toelichting, dient in het nieuwe, in artikel 2.9.5.0.1, vijfde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit in te voegen zinsdeel, het woord "onroerend" te worden ingevoegd tussen de woorden "aangekochte" en "goed": het in te voegen zinsdeel moet dus "in het nieuw aangekochte *onroerend* goed" zijn.

Artikelen 24 en 25

13. Gevraagd naar het betekenisverschil tussen de in artikel 2.11.4.0.3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit in te voegen zinsnede (zie artikel 24 van het voorontwerp) waarin melding wordt gemaakt van het "federale" Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten en de in artikel 2.11.6.0.1 in te voegen zinsneden (zie artikel 25 van het voorontwerp) waarin het bijvoeglijk naamwoord "federale" niet voorkomt, antwoordde de gemachtigde:

> "Neen, het adjectief 'federale' voegt niets toe, maar er zijn nog andere bepalingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit waar het wel werd toegevoegd (onder meer de artikelen 2.8.1.0.1, 2.9.1.0.1, 2.9.1.0.3)."

Ter wille van de rechtszekerheid dient in de gehele Vlaamse Codex Fiscaliteit steeds op dezelfde wijze naar het betrokken wetboek te worden verwezen wanneer effectief hetzelfde wetboek wordt bedoeld.

14. Artikel 25 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 2.11.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, dat luidt:

> "Er wordt een vrijstelling van het recht op hypotheekvestiging verleend voor elke vestiging van een hypotheek die na de heffing van de belasting, vermeld in artikel 2.11.3.0.1, wordt toegestaan tot zekerheid van dezelfde schuldvordering voor hetzelfde gewaarborgde bedrag."

In de memorie van toelichting wordt de ontworpen wijziging van het voormelde artikel als volgt toegelicht:

> "Artikel 2.11.6.0.1 VCF voorziet een vrijstelling van het Vlaamse recht op hypotheekvestiging als er voor dezelfde schuldvordering en voor hetzelfde gewaarborgde bedrag een tweede of volgende hypotheek wordt gevestigd en als het recht van hypotheekvestiging reeds werd geheven op de vestiging van de eerste hypotheek.
>
> Voor de andere gewesten voorziet artikel 921 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten (W.Reg.) eenzelfde vrijstelling.
>
> Deze vrijstellingsregelingen dienen strikt genomen ieder afzonderlijk te worden toegepast rekening houdend met het lokalisatiecriterium voor het registratierecht op hypotheekvestigingen, zoals dat is voorzien door de Bijzondere Wet tot Financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Het is in principe de plaats van de ligging van het onroerend goed die bepalend is (artikel 5, §2, 7° van de vermelde Bijzondere Wet).
>
> Door de huidige redactie van deze vrijstellingsartikelen, die enkel interne verwijzingen bevatten, kan de vrijstelling niet worden toegepast als de eerste en tweede of volgende vestiging van hypotheek onder een verschillende regelgeving vallen (de VCF of het W.Reg.), terwijl de vrijstelling wel kan worden toegepast als alle vestigingen van hypotheek wel onder dezelfde regelgeving vallen.
>
> Dit wordt door de belastingplichtigen ervaren als een 'dubbele belasting'."

De pendant in het (federale) Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten is artikel 92[1], dat luidt:

> "Onverminderd artikel 91, dekt het in artikel 87 en 88 bedoeld recht alle vestiging van hypotheek welke naderhand tot zekerheid van eenzelfde schuldvordering van hetzelfde gewaarborgd bedrag mocht worden toegestaan."

Aan de gemachtigde is gevraagd hoe er tewerk gegaan zal worden indien de hypotheekvestigingen gebeuren in twee verschillende akten, waarbij de eerste akte fiscaal is gelokaliseerd in het Vlaamse Gewest en de tweede akte in het Waalse Gewest. De gemachtigde antwoordde het volgende:

> "Op de eerste akte is het Vlaamse recht op hypotheekvestiging van toepassing.
>
> De heffing op de tweede akte gebeurt door de federale overheid, die de dienst van de belasting uitoefent voor rekening en in opdracht van het Waalse Gewest. Onder de huidige regelgeving van het W. Reg. die nog geldt voor het Waalse Gewest (en voor het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest) gebeurt er eveneens een 'dubbele' heffing op de tweede akte. Er is (op de Waarnemingspost voor de gewestelijke fiscaliteit) aangekondigd dat er voor het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest door de betrokken gewestelijke overheden een analoge ingreep zou gebeuren om ook in die hypothese een dubbele heffing te vermijden."

Artikel 46

15. Artikel 46 van het voorontwerp strekt tot het invoegen van een artikel 3.12.4.0.1 in de Vlaamse Codex Fiscaliteit, waarin wordt bepaald dat het Vlaamse Gewest het recht heeft om door zich burgerlijke partij te stellen of door het indienen van een aansprakelijkheidsvordering het herstel van de schade te vorderen "die kan bestaan in de niet-betaling van de belastingen en toebehoren".

De gemachtigde lichtte de ontworpen bepaling als volgt toe:

> "Deze bepaling voorziet dat het Vlaamse Gewest zich burgerlijke partij kan stellen of een aansprakelijkheidsvordering kan instellen, wat deel uitmaakt van de dienst van de belasting. Overeenkomstig de bepalingen van de Bijzondere Financieringswet van 16 januari 1989 zijn de gewesten bevoegd voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met ingang van het begrotingsjaar vanaf hetwelk zij de dienst van de belastingen verzekeren.
>
> De maatregel moet de doeltreffende inning en invordering van de belasting verzekeren (cf. artikel 170, §2, van de Grondwet en artikel 5, §4, Bijzondere Financieringswet)."

> "Deze bepaling heeft als doel dat het Vlaamse Gewest via een burgerlijke partijstelling of een aansprakelijkheidsvordering een schadevergoeding vordert voor de schade die zij geleden heeft en die niet via de bepalingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit kan worden hersteld. Het betreft het bedrag van de belastingen en de toebehoren. De (Vlaamse) overheid zal niet tweemaal dezelfde sommen innen, maar heeft wel keuzemogelijkheden om de belastingen en de toebehoren in te vorderen door ofwel fiscale invorderingsmogelijkheden ofwel gemeenrechtelijke invorderingsmogelijkheden toe te passen. Artikel 46 van het voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen is gebaseerd op artikel 442quinquies WIB 92, ingevoegd bij artikel 79 van de federale Wet van 26 maart 2018."

Er kan in dit verband worden verwezen naar de opmerkingen die de afdeling Wetgeving in advies 62.368/3 heeft gemaakt bij de ontwerpversie van artikel 442*quinquies* van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92)[7], maar die door de wetgever niet zijn gevolgd.[8]

Artikel 47

16. Artikel 47 van het voorontwerp strekt ertoe de Vlaamse Belastingdienst het recht te verlenen om het UBO-register te raadplegen teneinde de juiste vestiging en inning van de belasting te verzekeren. Daartoe wordt een tweede lid toegevoegd aan artikel 3.13.1.3.1, § 1, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

[7] Adv.RvS 62.368/3 van 1 december 2017 over een voorontwerp van wet 'betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie', *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2839/001, 543-545.

[8] *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2839/001, 251.

Vermits het UBO-register een federale aangelegenheid is en het Vlaamse Gewest niet bevoegd is om ter zake eenzijdig verplichtingen op te leggen aan de FOD Financiën, dient het ontworpen lid bevoegdheidsconform te worden gelezen. Het kan derhalve slechts gaan om het regelen van de raadpleging van het UBO-register door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, voor zover de federale overheid die raadpleging toestaat. De in het ontworpen lid vervatte delegatie aan de Vlaamse Regering kan dan ook enkel betrekking hebben op aspecten die gelden voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Artikel 57

17. Artikel 57 van het voorontwerp regelt de inwerkingtreding van de verschillende onderdelen van het aan te nemen decreet, waarbij aan sommige onderdelen terugwerkende kracht wordt verleend.

De niet-retroactiviteit van wetten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.[9] Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.[10]

In dit verband zijn aan de gemachtigde een aantal vragen gesteld.

17.1. Op de vraag hoe de terugwerkende kracht van de artikelen 40 en 43 van het voorontwerp nader te verantwoorden valt, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "De bepalingen van boek XX 'Insolventie van ondernemingen' in het Wetboek van economisch recht (WER) zijn van toepassing op insolventieprocedures (faillissementen en gerechtelijke reorganisaties) geopend vanaf 01/05/2018 (art. 72, eerste lid, Wet van 11 augustus 2017). Dit betekent dat voor de insolventieprocedures die werden geopend vóór 01/05/2018 boek XX van het WER niet van toepassing is. Voor de toepassing van artikel 3.10.5.3.3, derde lid, VCF en artikel 3.12.1.0.14, §4, VCF dient dezelfde werkwijze te worden toegepast en wordt er rekening gehouden met het tijdstip waarop de

[9] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2; GwH 9 februari 2017, nr. 15/2017, B.9.2.

[10] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 28 mei 2015, nr. 77/2015, B.4.1; GwH 24 maart 2016, nr. 48/2016, B.6; GwH 6 oktober 2016, nr. 126/2016, B.7.3.

> insolventieprocedure wordt geopend en is het van belang om artikel 40 en 43 van het voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen uitwerking te laten hebben op insolventieprocedures geopend vanaf 01/05/2018. Op deze wijze wordt bij de toepassing van de bepalingen in de VCF enkel rekening gehouden met de bepalingen van boek XX van het WER voor insolventieprocedures die worden geopend vanaf 01/05/2018."

Het verdient aanbeveling om deze verantwoording toe te voegen in de memorie van toelichting, vermits daarin enkel wordt gesteld dat "het belangrijk is".

17.2. In verband met de artikelen 16 tot 21 van het voorontwerp, die van toepassing zullen zijn op verkoopsovereenkomsten gesloten vanaf 1 juni 2018, verstrekte de gemachtigde volgende toelichting:

> "Deze artikelen zijn louter tekstverduidelijkend en bevestigen de huidige wijze van toepassing ervan in de praktijk: ze preciseren de onmogelijkheid dat er aanvullende rechten worden geheven in hoofde van (een) andere verkrijger(s) dan de koper(s) waarvoor een verlaagd tarief van het verkooprecht wordt toegepast."

Voor zover het louter om het verduidelijken van de geldende tekst gaat, lijkt er geen probleem te zijn.

17.3. Op de vraag of de artikelen die vooruitlopen op de federale wet tot invoering van het Wetboek van vennootschappen, in werking kunnen treden tien dagen na de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad, luidde het antwoord als volgt:

> "Het wetsontwerp tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen (stuk 54-3119) voorziet in het ontworpen artikel 30 een inwerkingtreding van bedoelde wet op 1 januari 2019.
>
> Op dat moment – en gesteld dat voornoemde wet tijdig gestemd, afgekondigd en gepubliceerd werd – dienen ook de aangepaste bepalingen van de VCF van kracht te kunnen worden.
>
> In die optiek is het allicht eerder aangewezen de artikelen 2, 2°, 9 t.e.m. 11, 14, 15, 22, 23, 29, 1°, en 44 uit voorliggend (voor)ontwerp van decreet eveneens op 1 januari 2019 in werking te laten treden."

Daarmee kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2018, wordt in het tweede lid, 2°, in het zesde lid, 2°, en in het twaalfde lid, 1°, de zinsnede "het kind dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 47, artikel 56septies of artikel 63 van de Algemene Kinderbijslagwet, en de koninklijke besluiten, genomen ter uitvoering van die bepalingen" telkens vervangen door de zinsnede "een kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte als vermeld in artikel 3, §1, 39°, van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid".

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §1, 2°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2016, wordt het woord "kinderbijslag" telkens vervangen door het woord "gezinsbijslag".

Art. 4. In artikel 2.1.5.0.2, §1, 4°, van hetzelfde decreet wordt het woord "kinderbijslag" telkens vervangen door het woord "gezinsbijslag".

Art. 5. In artikel 2.1.5.0.6 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 november 2016, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Voor de onbebouwde onroerende goederen in het Vlaams Ecologisch Netwerk, vermeld in artikel 17 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wordt aan de belastingplichtige een belastingkrediet toegekend dat gelijk is aan 2,5% van het kadastraal inkomen.".

Art. 6. In artikel 2.3.2.0.1, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord "echtgenoten" en het woord "of" worden de woorden "of wettelijke samenwonenden" ingevoegd;

2° tussen het woord "echtscheiding" en de zinsnede ", op voorwaarde" worden de woorden "of ex-wettelijk samenwonenden door de beëindiging van de wettelijke samenwoning" ingevoegd.

Art. 7. In artikel 2.7.1.0.2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede ", §3 en §4," wordt opgeheven;

2° de zinsnede "conform paragraaf 5" wordt vervangen door de zinsnede "conform paragraaf 6".

Art. 8. In artikel 2.7.3.2.4, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "de registers van de hypotheekbewaarders" vervangen door de woorden "de registers van de hypothecaire openbaarmaking of in de registers van het Belgisch Scheepsregister".

Art. 9. In artikel 2.7.4.2.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van het overlijden voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie" vervangen door de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van het overlijden in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie ten minste 50% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het eerste lid vertegenwoordigen de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van het overlijden in volle eigendom toebehoren aan de erflater en zijn familie minstens 30% van de stemrechten in die vennootschap, als hij en zijn familie aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
1° samen met één andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 70% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen;
2° samen met twee andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 90% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen.";

3° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp";

4° in paragraaf 3 wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp".

Art. 10. In artikel 2.7.4.2.3, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° naargelang het geval:
a) wanneer de familiale vennootschap een naamloze vennootschap, een Europese vennootschap of een Europese coöperatieve vennootschap is, dan wel een vennootschap met een andere rechtsvorm waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat haar beheerst, voorziet in een vergelijkbaar begrip: het kapitaal daalt niet door uitkeringen of terugbetalingen gedurende drie jaar vanaf de datum van het overlijden van de erflater;
b) wanneer de familiale vennootschap een vennootschapsvorm heeft waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat de vennootschap beheerst, niet voorziet in het begrip kapitaal of een vergelijkbaar begrip: het eigen vermogen daalt niet gedurende drie jaar vanaf de datum van het overlijden

van de erflater door uitkeringen of terugbetalingen tot onder het bedrag van de tot op de datum van het overlijden verrichte inbrengen, zoals dat blijkt uit de jaarrekening.".

Art. 11. In artikel 2.8.4.1.1, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord "schenkingen" en het woord "aan" de zinsnede ", inclusief inbrengen om niet," ingevoegd.

Art. 12. In artikel 2.8.6.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking onder de levenden voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie" vervangen door de zinsnede "op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van de schenking onder de levenden in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie, ten minste 50% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het eerste lid vertegenwoordigen de aandelen van de vennootschap die op het ogenblik van de schenking in volle eigendom toebehoren aan de schenker en zijn familie, minstens 30% van de stemrechten in die vennootschap, als hij en zijn familie aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
1° samen met één andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 70% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen;
2° samen met twee andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar zijn van de aandelen van de vennootschap die minstens 90% van de stemrechten in die vennootschap vertegenwoordigen.";

3° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp";

4° in paragraaf 3 wordt het woord "doel" vervangen door het woord "voorwerp".

Art. 13. In artikel 2.8.6.0.6, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° naargelang het geval:
a) wanneer de familiale vennootschap een naamloze vennootschap, een Europese vennootschap of een Europese coöperatieve vennootschap is, dan wel een vennootschap met een andere rechtsvorm waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat haar beheerst, voorziet in een vergelijkbaar begrip: het kapitaal daalt niet door uitkeringen of terugbetalingen gedurende drie jaar vanaf de datum van de authentieke akte van schenking;
b) wanneer de familiale vennootschap een vennootschapsvorm heeft waarvoor het Belgische of buitenlandse recht dat de vennootschap beheerst, niet voorziet in het begrip kapitaal of een vergelijkbaar begrip: het eigen vermogen daalt niet gedurende drie jaar vanaf de datum van de authentieke akte van schenking door uitkeringen of terugbetalingen tot onder het bedrag van de tot op de datum van de authentieke akte van schenking verrichte inbrengen, zoals dat blijkt uit de jaarrekening.".

Art. 14. In artikel 2.8.6.0.8, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, worden de woorden "derde en vierde lid" vervangen door de woorden "vierde en vijfde lid".

Art. 15. In artikel 2.8.6.0.9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2018, worden in het vierde lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden "op de betrokken categorie goederen" opgeheven;

2° in punt 3° worden de woorden "in de betrokken categorie" opgeheven.

Art. 16. In artikel 2.9.1.0.4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Het verkooprecht wordt ook gevestigd op de verkrijging, op welke wijze ook, anders dan bij inbreng in een vennootschap, door een of meer vennoten van onroerende goederen die in België liggen en die voortkomen van een vennootschap onder firma, van een commanditaire vennootschap, van een besloten vennootschap of van een coöperatieve vennootschap.";

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"In geval van verkrijging van maatschappelijke onroerende goederen door al de vennoten door een gehele of gedeeltelijke vereffening conform boek 2, titel 8, hoofdstuk 1, afdeling 2, van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen, is, naargelang van het geval, de registratiebelasting die met toepassing van het eerste of het tweede lid is gevestigd, van toepassing op de latere toebedeling van de goederen aan een of meer vennoten.".

Art. 17. In artikel 2.9.1.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Het verkooprecht wordt ook gevestigd op de verkrijging, op welke wijze ook, door een of meer vennoten van onroerende goederen die in België liggen en die voortkomen van een naamloze vennootschap, van een Europese vennootschap of van een Europese coöperatieve vennootschap.".

Art. 18. In artikel 2.9.4.2.11 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, 1°, worden de woorden "Als de aankoop gedaan wordt door verschillende personen" vervangen door de woorden "Als er verschillende verkrijgers zijn";

2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De koper die de voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

3° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

4° in paragraaf 4 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

5° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. Het tarief, vermeld in paragraaf 1, kan niet worden toegepast als voor de overdracht van het gebouw of gedeelten van het gebouw de vrijstelling, vermeld in artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, 4°, is genoten.".

Art. 19. In artikel 2.9.4.2.12 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden "Als de aankoop gedaan wordt door verschillende personen" vervangen door de woorden "Als er verschillende verkrijgers zijn";

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper";

3° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

4° in paragraaf 3 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd.

Art. 20. In artikel 2.9.4.2.13 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper";

2° in paragraaf 2 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

3° er worden een paragraaf 3 en 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§3. Het tarief, vermeld in paragraaf 1, kan niet worden toegepast als voor de overdracht van het gebouw, of gedeelten van het gebouw de vrijstelling, vermeld in artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, 4°, is genoten.

§4. De verkrijgers melden de voortijdige beëindiging van de geregistreerde huurovereenkomst bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie binnen vier maanden vanaf de beëindiging. Bij een beëindiging hetzij in onderling overleg tussen het erkend sociaal verhuurkantoor en de verkrijgers, hetzij door toedoen van de verkrijgers, zijn er aanvullende rechten verschuldigd.".

Art. 21. In artikel 2.9.4.2.14 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 5 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De koper die de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, niet is nagekomen, is aanvullende rechten verschuldigd.";

2° in paragraaf 6 worden tussen het woord "onderworpen" en de zinsnede ", wordt voor" de woorden "die nog niet is vervuld op datum van de authentieke akte" ingevoegd;

3° in paragraaf 7 wordt het woord "verkrijger" vervangen door het woord "koper".

Art. 22. In artikel 2.9.5.0.1, vijfde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en vervangen bij het decreet van 18 mei 2018, worden de woorden "in de nieuw aangekochte woning" vervangen door de woorden "in het nieuw aangekochte onroerend goed".

Art. 23. Aan artikel 2.9.5.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de zinsnede "de verkoopovereenkomst, bepaald conform artikel 2.9.3.0.1," vervangen door de woorden "de verkrijging";

2° in het derde lid worden de woorden "de verkoopovereenkomst" vervangen door de woorden "de verkrijging".

Art. 24. In artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de zinsnede "een samenwerkingsverband, beheerst door de wet van 17 juli 1989 betreffende de economische samenwerkingsverbanden of in" opgeheven;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

"7° de teruggave van de onroerende goederen aan de leden van een economisch samenwerkingsverband of van een Europees economisch samenwerkingsverband die de goederen hebben ingebracht door de ontbinding van het samenwerkingsverband of de uittreding van de leden.".

Art. 25. In artikel 2.9.6.0.5, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "vennootschap met een sociaal oogmerk" vervangen door de woorden "coöperatieve vennootschap erkend als sociale onderneming".

Art. 26. In artikel 2.11.4.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden "door een landbouwvoorrecht" en de zinsnede ", wordt onderworpen aan" de zinsnede ", die aan het recht, vermeld in artikel 88 van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, zijn onderworpen," ingevoegd.

Art. 27. In artikel 2.11.6.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de zinsnede "vermeld in artikel 2.11.3.0.1" en de zinsnede ", wordt toegestaan" de zinsnede "of in artikel 87 van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten" ingevoegd.

Art. 28. In artikel 3.1.0.0.1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt de zin "Voornoemde bepalingen blijven wel van toepassing op de administratieve geldboetes die worden opgelegd ingevolge overtredingen van de regelgeving inzake de kilometerheffing zodra deze ingekohierd worden." opgeheven.

Art. 29. In artikel 3.2.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 30. Artikel 3.3.1.0.3 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 31. In artikel 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015, 8 december 2017, 22 december 2017 en 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 14°, b), 3), wordt tussen de zinsnede "van andere bij naam te noemen medeaandeelhouders," en de woorden "en anderzijds" de zinsnede "alsook met het percentage van de stemrechten dat zij vertegenwoordigen," ingevoegd;

2° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

"16° in voorkomend geval de verkrijgingen van vruchtgebruik met toepassing van artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek. In dat geval wordt een kopie van de akte van schenking bij de aangifte gevoegd. In geval van verzaking aan het vruchtgebruik op een ander tijdstip wordt het stuk gevoegd waaruit die verzaking blijkt.".

Art. 32. In artikel 3.3.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 3 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 5° opgeheven;

2° in het tweede lid wordt punt 4° opgeheven.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt aan afdeling 3 van titel 3, een artikel 3.3.3.0.3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.3.3.0.3. §1. Als wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde van de aangegeven goederen voor de berekening van de erfbelasting te laag is, wordt de belastingplichtige schriftelijk in kennis gesteld van de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie om aanvullende rechten en de belastingverhoging, vermeld in artikel 3.18.0.0.8, eerste lid, te vestigen. Die kennisgeving gebeurt binnen de 2 jaar na het indienen van de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.5 en 3.3.1.0.6.

Als wordt vastgesteld dat de waarde die aangegeven is of de prijs die opgegeven is voor de berekening van de registratiebelasting te laag is, wordt de belastingplichtige schriftelijk in kennis gesteld van de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie om aanvullende rechten en de belastingverhoging, vermeld in artikel 3.18.0.0.13, te vestigen. Die kennisgeving gebeurt binnen de 2 jaar vanaf de dag van de registratie van de akte die of het geschrift dat aanleiding geeft tot de heffing van de registratiebelasting.

§2. De kennisgevingen, vermeld in paragraaf 1, vermelden de redenen die de intentie van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie rechtvaardigen.

§3. De toepassing van paragraaf 1 heeft geen invloed op de aanslagtermijnen, vermeld in artikel 3.3.3.0.1, §4/1 en §4/2.".

Art. 34. Artikel 3.4.2.0.2 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 35. In artikel 3.4.2.0.5, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 2018, wordt de zinsnede "vermeld in artikel 2.9.4.2.3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.11, §2, tweede lid, artikel 2.9.4.2.12, §1, derde lid, artikel 2.9.4.2.13, §1, tweede lid, artikel 2.9.4.2.14, §7," vervangen door de zinsnede "vermeld in artikel 2.9.4.2.3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.11, §2, tweede lid, of §3, tweede lid, artikel 2.9.4.2.12, §1, tweede lid, of §2, tweede lid, artikel 2.9.4.2.13, §1, tweede lid, artikel 2.9.4.2.14, §5, tweede lid, of §7,".

Art. 36. Artikel 3.4.7.0.4 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 37. Artikel 3.4.7.0.5 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 38. In artikel 3.4.8.0.1 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 opgeheven.

Art. 39. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 17 juli 2015, 21 april 2017 en 18 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt tussen het eerste lid en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het eerste lid is de ontheffing beperkt tot drie vijfde van het wettelijk aandeel van de wederverkoper in het verkooprecht dat is betaald bij de verkrijging van het onroerend goed met toepassing van artikel 2.9.4.1.1, als de wederverkoper een onroerend goed wederverkoopt dat hij gedeeltelijk heeft verkregen bij een verdeling of een afstand die gelijkstaat met verdeling. De persoon door wie een deel van het onroerend goed aan de wederverkoper is afgestaan bij een verdeling of een afstand die gelijkstaat met verdeling, kan ook ontheffing vragen van drie vijfde van zijn wettelijk aandeel in het verkooprecht dat is betaald bij de verkrijging van het onroerend goed met toepassing van artikel 2.9.4.1.1.";

2° in paragraaf 2/1 wordt de zinsnede "artikel 2.9.4.2.11, §1," telkens vervangen door de zinsnede "artikel 2.9.4.2.11, §1, artikel 2.9.4.2.12 en artikel 2.9.4.2.14,";

3° in paragraaf 2/1 worden tussen de woorden "de woning" en de woorden "die de toepassing" de woorden "of bouwgrond" ingevoegd.

Art. 40. In artikel 3.10.3.1.1, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 25 maart 2016 en 23 december 2016, wordt de zinsnede ", het eurovignet" opgeheven.

Art. 41. In artikel 3.10.3.1.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "De met erfstelling bezwaarde erfgenaam die de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.6, eerste lid, 5°, niet indient, en de personen die zijn veroordeeld als daders of medeplichtigen van misdrijven als vermeld in artikel 3.15.3.0.1 en artikel 3.15.3.0.2, zijn" vervangen door de zinsnede "De met erfstelling bezwaarde erfgenaam die de aangifte in het geval, vermeld in artikel 3.3.1.0.6, eerste lid, 5°, niet indient, is".

Art. 42. In artikel 3.10.5.3.3, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "19 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997" vervangen door de zinsnede "XX.113 van het Wetboek van Economisch Recht".

Art. 43. In artikel 3.10.5.3.6 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", tegenover de hypotheekbewaarder," opgeheven.

Art. 44. In artikel 3.12.1.0.9, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "in de registers van een hypotheekbewaarder" vervangen door de woorden "in de registers van de hypothecaire openbaarmaking of in de registers van het Belgisch Scheepsregister".

Art. 45. In artikel 3.12.1.0.14, §4, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "60 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen" vervangen door de zinsnede "XX.85 van het Wetboek van Economisch Recht".

Art. 46. In artikel 3.12.3.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt in paragraaf 5, eerste lid, 3°, tussen de zinsnede "van andere bij naam te noemen mede-aandeelhouders," en de woorden "en anderzijds" de zinsnede "alsook met het percentage van de stemrechten dat zij vertegenwoordigen," ingevoegd.

Art. 47. Aan titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 8 december 2017, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Verplichtingen in het kader van de burgerlijke vordering".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt aan afdeling 4, toegevoegd bij artikel 47, een artikel 3.12.4.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.12.4.0.1. De bepalingen van deze codex doen geen afbreuk aan het recht van het Vlaamse Gewest om het herstel van de schade te vorderen die kan bestaan uit de niet-betaling van de belastingen en toebehoren, door een burgerlijkepartijstelling of door een aansprakelijkheidsvordering.".

Art. 49. In artikel 3.13.2.0.4, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord "de" en het woord "kilometerheffing" worden de woorden "administratieve geldboetes die worden opgelegd ingevolge overtredingen van de regelgeving inzake de" ingevoegd;

2° de woorden "niet-betaalde belasting en de boete samen met de interesten en kosten" worden vervangen door de woorden "niet-betaalde belastingen en toebehoren die voor het gecontroleerde voertuig verschuldigd zijn";

3° tussen het woord "overtreding" en het woord "betalen" wordt het woord "dadelijk" ingevoegd;

4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als het gecontroleerde voertuig ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner of kind, betaalt de bestuurder alle openstaande belastingen en toebehoren inzake de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet of de administratieve geldboetes kilometerheffing, die de houder van de nummerplaat verschuldigd is op het ogenblik dat de overtreding wordt vastgesteld, dadelijk aan het bevoegde personeelslid, vermeld in artikel 3.13.2.0.3.".

Art. 50. In artikel 3.14.3.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de toepassing of de invordering" vervangen door de zinsnede "de vestiging, de inning of de invordering".

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, wordt een artikel 3.14.3.0.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.14.3.0.3. Elke daad van onderzoek of van vervolging als vermeld in artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, betreffende de misdrijven, vermeld in artikel 3.15.3.0.1 tot en met 3.15.3.0.4 van deze codex, schorst de verjaring van de belastingen die erop betrekking hebben.

De schorsing begint bij het opstarten van de strafvordering, en eindigt op een van de volgende momenten:
1° als de strafrechtelijke vervolging wordt gestaakt;
2° als de strafvordering vervalt;
3° als het vonnis of arrest in kracht van gewijsde is gegaan voor de misdrijven, vermeld in het eerste lid.".

Art. 52. In artikel 3.15.3.0.9 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid worden de woorden "en de nalatigheidsintresten verschuldigd door de belastingplichtige" toegevoegd;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De personen die beschuldigd zijn als daders of als medeplichtigen van misdrijven als vermeld in artikel 3.15.3.0.1 tot en met 3.15.3.0.4, zijn ook hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken belasting en de nalatigheidsinteresten, vermeld in het eerste lid, als de bestanddelen van de misdrijven bewezen verklaard zijn, en als ze genieten van:
1° een opschorting van de uitspraak van de veroordeling of een uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen als vermeld in hoofdstuk III en hoofdstuk IV van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
2° een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring als vermeld in artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;
3° de procedure van voorafgaande erkenning van schuld, vermeld in artikel 216 van het Wetboek van Strafvordering;
4° de verjaring van de strafvordering.";

3° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden "hun gemachtigden of bedrijfsleiders" vervangen door de zinsnede "aangestelden of hun bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars, in het kader van de uitoefening van hun functie, in rechte of in feite,".

Art. 53. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "eerste lid," wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De administratieve geldboeten, vermeld in paragraaf 4/1, worden ingevorderd conform de bepalingen van titel 3, met uitzondering van artikel 3.1.0.0.1, eerste en tweede lid, en de bepalingen die louter betrekking hebben op een andere belasting als vermeld in titel 2 dan de kilometerheffing.".

Art. 54. Artikel 3.18.0.0.2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 23 december 2016, wordt opgeheven.

Art. 55. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 17 juli 2015, en 18 mei 2018 wordt punt 7/4° vervangen door wat volgt:

"7°/4 de verkrijger, als het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, vervalt bij gebrek aan tijdige verhuring als vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, eerste lid, 1°, of bij gebrek aan tijdige indiening van de bewijsstukken, vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §1, eerste lid, 2°, of bij vroegtijdige beëindiging van de huurovereenkomst of bij gebrek aan tijdige kennisgeving hiervan als vermeld in artikel 2.9.4.2.13, §4;"

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende artikelen opgeheven:

1° artikel 5.0.0.0.12, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015;

2° artikel 5.0.0.0.13, ingevoegd bij het decreet van 16 oktober 2015.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013

Art. 57. Artikel 3.4.8.0.1 van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 58. Artikel 2, artikel 3 en artikel 4 treden in werking op 1 januari 2019.

Artikel 9 tot en met 13, 16, 17, 24, 25, 31, 1°, en 46 treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Artikel 14 heeft uitwerking met ingang van 9 juni 2018.

Artikel 18 tot en met 23, artikel 35 en artikel 39, 2° en 3°, zijn van toepassing op verkoopovereenkomsten afgesloten vanaf 1 juni 2018.

Artikel 36 treedt in werking op 1 januari 2021.

Artikel 42 en 45 hebben uitwerking op insolventieprocedures geopend vanaf 1 mei 2018.

Brussel, 19 oktober 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN